

schamper

het onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Oogkleppen

DOOR ANTOON VAN RYCKEGHEM

Dit jaar start mijn moeder met een opleiding aan de u vermoedelijk al bekende Universiteit Gent. Geen midlife-crisis, eerder een logische volgende stap in haar idee van levenslang leren.

Op zich geen nieuws, ware het niet dat ze sinds enkele weken niks anders doet dan klagen en zagen. Klagen over die keer dat ze ergens aan Campus Dunant moest zijn, maar eens toegekomen er niemand aanwezig bleek. Zagen over het waar en wanneer aanschaffen van de juiste codex. En dan bespaar ik je nog het absurde inschrijvingsverhaal.

Puntje bij paaltje, voor het eerst voel ik vanwege moederlief begrip voor mijn ietwat hobbelige UGent-loopbaan. Je GIT samenstellen, een afspraak maken met de trajectbegeleider, je vrijstellingsaanvragen, het zijn allemaal zaken die niet zo makkelijk zijn als ze zouden moeten zijn. Niet enkel dat, ook de studentenpsychologen of studieadviseurs zijn onvoldoende nuttig en bereikbaar. Deze struggle, die heel wat studenten ervaren, begrijp je pas echt als je er zelf mee te maken krijgt.

Onlangs toonde de Gentse Studentenraad in een verontrustend rapport aan dat de toegankelijkheid van studiebegeleiding, samen met een karrenvracht aan andere verbeteringen, een prioriteit is voor het welbevinden van de Gentse student.

Maar nog steeds legt men de schuld voor de steeds oplopende studieduur bij het zogezegd lakse systeem, of -nog beter- bij de kwaliteit van de instroom. Nu gaat men dus het debat over ijkingstoetsen aan. Op zich niet verontrustend, ware het niet dat men het verkeerde debat aangaat. In plaats van te bekijken hoe men de student een veilige omgeving kan aanbieden om zichzelf te ontplooiën en om te studeren, wordt er nu gekeken naar hoe de student het middelbaar onderwijs verlaat. Ben je een goede student, maar heb je niet genoten van behoorlijk secundair onderwijs? Bereid je zelfs voor je aan je opleiding begint maar al voor op een waarschuwend vingertje.

Zolang de student niet als prioriteit gezien wordt, zijn ijkingstoetsen pleisters voor gebroken benen.

“
Deze struggle,
die heel wat
studenten
ervaren, begrijp
je pas echt als
je er zelf mee te
maken krijgt

COLOFON

Oplage

4000 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Antoon Van Ryckeghem
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Graphius
Eekhoutdriesstraat 67
9041 Gent

Hoofdredacteur

Antoon Van Ryckeghem

Cover

Thomas De Paepe & Daan Van Cauwenberghe

Coördinator

Ella Roose

Chef Reclame & PR

Mingtje Wang

Chef Lay-out

Thomas De Paepe

Chef Eindredactie

Dries Blontrock

Chef Cultuur

Elise Maes

Chef Wetenschap

Hanne Thiessen

Chef IT

Jij?

Redacteuren

Antoon 'Zeus' Van Ryckeghem, Daan 'Pyramos' Van Cauwenberge, Daphne 'eenhoorn' Lockx, Elise 'Thisbe' Maes, Hanne 'Aphrodite' Thiessen, Iris 'zeemeermin' Pottier, Jan Emiel 'Boskabouter' Cordeels, Katrien 'fee' Vandenbroeck, Nathan 'Bosnimf' Laroy, Nathan 'Narcissus' Pelgrims, Nicky 'Cupido' Vandeghinste, Pieter-Jan 'Chupacabra' Frees, Sixtine 'Sirene' Bérard, Thomas 'Lepricorn' De Paepe, Vincence 'Kröllebölle' De Gols

Medewerkers

Ayala 'Hera' Istas, Bart 'Apollo' Vanhee, Cléïs 'Cassandra' Perez Herrero, Collin 'Centaur' Cardon, David 'Daedalus' Michiels, Dries 'Gremlin' Van Den Eynden, Femke 'Antigone' Van Durme, Jasper 'Icarus' De Wit, Marte 'Athena' Van de Velde, Mick 'Meerman' Menu, Pieter 'Cthulhu' Beirens, Sander 'Minotaurus' Van Hecke, Saul 'Heks van Endor' De Clippeleir, Timon 'Chronos' Ramboer

Illustraties

Daan Van Cauwenberge, Daphne Lox, Thomas De Paepe

Foto's

Anna 'Thetis' L'Hoest, Cléïs Perez Herrero, Marte Van de Velde, Maya 'Arachne' Vandegehuchte, Mick Menu, Nathan Pelgrims, Nicky Vandeghinste, Pieter-Jan Frees, Sixtine Bérard, Thomas De Paepe

Eindredactie

Antoon Van Ryckeghem, Collin Cardon, Daan Van Cauwenberge, Daphne Lox, David Michiels, Dries 'sphinx' Blontrock, Dries Van Den Eynden, Elise Maes, Ella 'Baucis' Roose, Femke Van Durme, Hanne Thiessen, Jan Emiel Cordeels, Katrien Vandenbroeck, Mingtje 'Persephone' Wang, Nathan Laroy, Nathan Pelgrims, Nicky Vandeghinste, Pieter Beirens, Pieter-Jan 'Philemon' Schepens, Pieter-Jan Frees, Saul De Clippeleir, Thomas De Paepe, Vincence De Gols

Onderwijs

Kort & Alma Maters Kroost	4
Prof Préféré(e)	5
(R)evolutie van de Brug	6
Ijkingsproef en aan de UGent	8
Chat na Seksueel Geweld	10
Best of: frituren	12
Column	15
The Schamper Times	17
Correspondent	18
een canvas.	20

Wetenschap

Wetenschapskort	22
Eigen Onderzoek Eerst	23
Schamperlab: incels & frenologie	24
Mosquito 101	26

Cultuur

Cultuuragenda	29
Cultuurevenement in Gent	30
Recensie: Parasite	35
Biografietje:	37

Satire

De Liegende Samson	38
Strip & Liegende Stagiair	39

Eindelijk is het daar dan toch: het langverwachte, bewierookte maar ook gevreesde begin van het nieuwe academiejaar. De tijd van gênante eerste ontmoetingen, vergissingen van lokaal en veel te enthousiaste proffen. Kortom: een nieuwe kans, een frisse wind, een schone lei. In deze tijd van twijfel en naïviteit had ik slechts één doel, één missie, één vraag: wat is eigenlijk een lei en waarom zou ik in godsnaam een schone nodig hebben? Ik begon mijn dappere queeste bij de bron van alle kennis, de trouwste vriend in tijden van papers: Wikipedia. Al snel bleek dat er over de lei allerlei fabels de ronde doen, gaande van onderzoeksinstituten tot bloemenkransen in Hawaï. Gelukkig kon het **VPPK (Fabels en feiten 1e bachelor, 02/10)** me snel helpen en vertelden ze me dat ik niet de verraderlijke bloemenkrans nodig had, maar wel de leiste. Aha, stenen, keigoed! Daarvoor moest ik bij de koene ridders van **Geografica** zijn! (**Salto-avond Geografica, 03/10**). Via deze edellieden kwam ik te weten dat leiste een steensoort is die gemakkelijk afbrokkelt of

breekt. Tot nu toe ging mijn zoektocht van een leien dakje. Vervolgens spoedde ik me naar **Tomo No Kai**, want daar kennen ze wat van zaken breken (**Break The Ice Tomo No Kai, 26/09**). Daar liep mijn onderzoek echter dood. De samoerai hadden niet de sleutel tot het geheim van de leiste. Ik voelde me gefaald. Was ik dan ergens iets vergeten? Was ik niet dapper genoeg? Verdiende ik dit lot? De queeste des leisteens knaagde aan me. Om dat gevoel te stillen, ging ik dan maar eten bij **WiNA (Pasta-avond en peter- of meteravond WiNA, 30/09)**. Daar zag ik dan uiteindelijk het licht, want de pasta werd geserveerd op – u raadt het nooit – leistenen! Toen werd het me duidelijk: ‘een schone lei’ stond voor een proper uitgelekt bord, waarbij je al je verdriet en zelftwijfel hebt weggevreten! Enfin, dat was toch de conclusie van mijn niet-wetenschappelijk verantwoord onderzoek. Ik besloot ten slotte het beest in mij nog een laatste keer los te laten (**Introfuif GBK: Beestenbos gaat los, 02/10**), alvorens goedgevuld met een schone lei te beginnen.

alma maters kroost

Jürgen Vander Hauwaert maakt deel uit van het team dat ervoor zorgt dat in studentenrestaurant Kantienberg de innerlijke mens kan aangesterkt worden. Soms zijn er klachten, zegt hij: “Vorige week was er een studente die niet tevreden was over onze veganistische burger die we op donderdag geven. Ze zei dat het naar vlees smaakte en zij was er niet van overtuigd dat het wel degelijk zonder vlees of dierlijke producten was.” Het voorval werd gelukkig snel uitgeklaard door de behulpzaamheid van Jürgen en zijn collega’s. “We hebben haar aan de hand van het etiket kunnen tonen dat het wel degelijk om een zuiver veganistische burger ging.” Even wordt er ook nog gerefereerd aan het spaghetti-schandaal van oktober vorig jaar: “Grote aanbestedingen van onder andere de bolognaisesaus liggen vast voor vijf jaar. Toen we van leverancier veranderden waren veel studenten ontevreden over de saus, maar wij kunnen daar jammer genoeg niet meteen iets aan veranderen.” Ten slotte kwamen we nog te weten dat je er vanaf begin volgend jaar met Bancontact zal kunnen betalen voor veganistische burgers en ander lekkers. Tof!

DOOR DAVID MICHIELS
FOTO: NICKY VANDEGHINSTE

~Prof Préféré(e)~

DOOR VINCENCE DE GOLS & FEMKE VAN DURME
FOTO: MAYA VANDEGEHUCHTE

Die ene van historische kritiek, die andere van biomechanica en ook nog *dingske* van verbintenissenrecht. De UGent barst van de professoren. Wie zijn ze en wat doen ze? Maar vooral: wat drijft hen precies? Een exclusieve kijk in de wereld van onze Prof Préféré.

Stijn Baert (34) is professor aan de UGent en de UAntwerpen. Hij doet onderzoek in het brede veld van de arbeidseconomie en is geregeld te gast in televisieprogramma's als 'Terzake' en 'De Afspraak'. Wij voerden met de man gezellig thuis een uitvoerig gesprek.

Is er een eigenschap die je zelf niet of in mindere mate hebt en je wel zou willen bezitten?

"Ik zou heel graag wat meer sociale energie hebben. Als ik een keer naar een receptie ben geweest, dan heb ik genoeg praatjes gehad voor een hele week. Dat zou ik graag anders willen. Vooral wanneer ik mensen tegenkom die ik heel graag heb, geeft hun dat soms het gevoel dat ik hen niet waardeer. Ik kom bijvoorbeeld vaak in het studentenrestaurant, maar loop mensen dan vlug voorbij met een halve 'goeiedag'. Op zulke momenten zou ik graag een minuut langer de sociale energie hebben om dat contact waardevol te maken. Een beetje minder sociaal geconstipeerd zijn, eigenlijk.

"Ik wil wel graag een anti-netwerker blijven. Mensen die overal met iedereen gaan babbelen in de hoop dat die gesprekken hun ooit iets zullen opleveren vind ik verschrikkelijk. Ik steek die tijd en energie veel liever in mensen die me écht boeien."

Welke app gebruik je het meest op je smartphone?

"Ik heb nog zo'n *baksteentelefoon*. (lacht) Ik heb ooit een smartphone gehad, maar die heb ik weggedaan omdat ik overprikkeld was. Wanneer ik van mijn bureau naar de bakkerij liep, gewoon het Sint-Pietersplein over, was ik onder tussen mijn mails nog aan het checken.

Hiermee kan je alleen maar smsen of bellen, en dan is de keuze snel gemaakt. Ik sms vrij veel, ook omdat bellen me veel energie kost. Ik heb wel een tablet, en daarop maak ik vrij veel gebruik van YouTube. Daarop staat een playlist voor onder de douche, bijvoorbeeld. In een eerdere reeks in *Schamper* vertelde ik al dat ik nogal fan ben van de eerste acht seizoenen van 'FC De Kampioenen' en die kan ik er ook gratis op bekijken."

Jouw ideale manier om het weekend mee te beginnen. Wat is die?

"Bij mij is dat vrij eenvoudig. Bij de Superette een granenbrood kopen en dat dan voor twee derden opeten tijdens het lezen van de kranten. En dan dat laatste één derde insmeren met choco voor mijn lief. (lacht) Ik ben nogal een gewoontedier, dus ik hoef niet alles gezien of be-

leefd te hebben en niet overal ter wereld geweest te zijn. Ik vind het veel interessanter om in Gent of Brussel rond te hangen. Ontbijten en de krant lezen, dat is voor mij ideaal. Dat mag elke zaterdagochtend zo zijn."

Waarvoor mag men jou 's nachts wakker maken?

"Iedereen die goed voor me is en me nodig heeft, mag me 's nachts wakker bellen. Ik ben niet zozeer een grote geveer, maar wel een grote teruggever. Als iemand speciale moeite voor mij doet of voor mij

kiest wanneer het er echt om gaat, dan zal ik ervan genieten om hem of haar minstens evenveel terug te geven. Loyaliteit is voor mij echt een kernwaarde. Ik heb een grote harde schijf in mijn hoofd voor al wie me kansen gaf."

Volg professor Baert op Twitter via @Stijn_Baert.

Een langere versie vind je online op schamper.be

(R)EVOLUTIE VAN DE BRUG

De Brug is het grootste studentenrestaurant van de UGent en wordt op dit moment gerenoveerd. Tot voor kort kon je er een avondmaal verorberen voor een studentikoos prijsje. Het aanbod is groot en gevarieerd en meestal lekker: van *greasy pizza* en *vol-au-vegan* tot ecologische broodjes en crêmekes à la mémé. Maar de heropening is een week uitgesteld, *what's going on?*

Tijdens de Tweede Wereldoorlog sloegen drie hoogleraren de handen in elkaar om een organisatie gericht op sociale voorzieningen voor studenten op te richten. Dit sociale project kreeg de naam 'De Begunstigers van de Rijksuniversiteit Gent', waaruit de afkorting 'B.R.U.G' voortkomt. Het project had drie dimensies; een jobdienst, een kamerdienst en een restaurant.

Door de jaren heen heeft De Brug veel functies gekend. Sinds het einde van de jaren 50 werd het het studentenrestaurant dat het nu nog steeds is. De laatste ontwikkelingen begonnen in juni 2018, toen gingen er verbouwingen van start. Deze zullen waarschijnlijk ten einde lopen in oktober 2019, als er niet nog meer vertragingen optreden.

palend aan het bestaande restaurant. Ernaast wordt een herenhuis gerenoveerd en omgebouwd tot kantoren waar het personeel in zal worden ondergebracht." Het prijskaartje van dit project? Voorlopig € 4.259.400.

Hoe De Brug eruit zal zien, daar is het nog even op wachten. De opening zal ten vroegste plaatsvinden op 30 september, een week na de initieel vooropgestelde openingsdatum.

HUDIGE WERKEN AAN DE BRUG

Het vele lawaai en stof in en rond de Brug creëerden een hoog verwachtingspatroon. Vragend om

“

Er staat reeds een toiletcontainer buiten als vervangend urinoir.

informatie stuurden alle arbeiders ons door naar de chef. Die beweerde dan weer dat de werknemers onjuiste informatie zouden doorgeven. Met hem praten was echter ook geen succes. Hij haalde het anker op en weg was hij.

Uiteindelijk werd er contact opgenomen met de projectcoördinator **Michaëla Geenens**. Zij geeft ons een rondleiding met bijhorende duiding. "De werken beperken zich voorlopig tot de constructie van een nieuwbouw

WAAROM ZO VEEL MOEITE?

De huidige werken zijn ontsproten uit de motivatie om de consumptie- en productiecapaciteit van het restaurant te vergroten. Dat was nodig voor zowel de veiligheid als om de sluiting van Resto Sint-Jansvest op te vangen. Men ambieerde een optimalisatie van de ruimte en sociale impact. Het studentenrestaurant was namelijk zo populair dat mensen vaak tot op straat moesten aanschuiven. Om de capaciteit van het studentenrestaurant en het gebouw uit te breiden, komt er een nieuwe cafetaria die verbonden zal zijn met de 'oude' Brug. De koude keuken wordt vervangen en verbonden met een terras buiten en met het verdiep boven. Om de flow tussen deze verschillende eenheden te optimaliseren, werden plannen voor een nieuw trappensysteem en het openbreken van bestaande ruimtes in het leven geroepen. Zo komt er meer ruimte binnen in het gebouw en erbuiten. De ruimte buiten zou dan voor publieke aangelegenheden kunnen dienen. Tijdens de activiteiten zal het plein in de eerste plaats vrijgehouden worden

SANDER VAN HECKE & CLÉIS PEREZ HERRERO
FOTO NICKY VANDEGHINSTE & SANDER VAN HECKE

om een gevoel van openheid te creëren. De fietsenstalling wordt dan ondergebracht in het ondergrondse gedeelte. Die sfeer van openheid wordt ook voortgetrokken naar de esthetiek van het restaurant binnen. De nieuwe delen zullen een uitzicht bieden over het open plein vanuit het restaurant zelf. Er worden ook nieuwe goederenruimtes aangelegd aan de voorkant, dit om het studentenplein vrij te houden van leveringen. Het nieuwe gedeelte zal steeds verbonden blijven met het oude deel door middel van een X-trap; het doel hiervan is interconnectie en doorstroom. Zo zal ook de brandveiligheid beter gegarandeerd worden. De kost hiervoor is een vertraging tot minstens 21 oktober. De schulden zijn het sanitair en de fundering van de X-trap, deze hebben vertraging opgelopen, waardoor de opening zal plaatsvinden in een werfsituatie. Er staat reeds

een toiletcontainer buiten als vervangend urinoir. De projectleidster wees er wel op dat het sanitair prioritair is, maar ze nog geen zicht heeft op de afwerking hiervan.

Een groter probleem tijdens deze voorlopige toestand is de toegankelijkheid voor mensen met een fysieke beperking. Zij zullen voorlopig enkel via de nooduitgang en onder begeleiding binnen

“

Niemand eet graag tussen het stof

kunnen. Op termijn wordt wel een lift voorzien die parallel loopt met de trap. Deze uitbreiding bevat ook extra dienst-

verlening voor en na de maaltijden. Er zal in de resto's ruimte voorzien worden waar er gestudeerd, vergaderd of verbreed kan worden. Ook kunnen er meetings of groepswerken plaatsvinden. Tijdens de examens wordt er ruimte voorzien om tot in de late uurtjes kennis op te slopen.

WRAP UP

Onze geliefde Brug zal dus pas op 30 september heropenen. De eerste week van het academiejaar zullen we bijgevolg in Resto Kantienberg moeten doorbrengen. Hopelijk zijn de werken dan wel af, want niemand eet graag tussen het stof. Deze werken zullen echter niet de laatste zijn in de Sint-Pietersnieuwstraat. In de tweede fase zal er een verdere ontmanteling plaatsvinden van het gebouw en de aanpalende huizen. Daarnaast zal er een tuinterras komen, maar daar zullen we nog wel even op moeten wachten.

IJKINGSTOETSEN AAN DE UGENT

Verplichte maar niet-bindende ijkingstoetsen aan de UGent: Rector Rik van de Walle liet al weten dat hij er een grote voorstander van is; “De ijkingstoetsen moeten het potentieel van toekomstige studenten in kaart brengen, zodat die een betere studiekeuze maken”, liet hij op Twitter weten. Maar in welke mate kan dit studenten in wording daadwerkelijk helpen?

Een meting die de pas afgestudeerde jongere uit het middelbaar onderwijs naar de meest geschikte studierichting zou kunnen oriënteren. Op deze manier, door -al dan niet gedwongen- een spiegel voor te houden, zouden ijkingstoetsen een verscheidenheid aan studiereguleerde problemen kunnen verhelpen. Zoals het soms onvoorbereid tot zelfs ‘kansloos’ starten aan een richting en de hoge kosten die verbonden zijn aan constant kwakkelende eerstejaars. Naast de mogelijk demotiverende bijwerking van deze testen, evenals de accurateit ervan, rest voor velen de vraag of dit een

effectieve oplossing is, of het eerder een kleine pleister voor een bredere en diepere wonde is waarmee het hoger onderwijs geconfronteerd wordt.

EEN GEÏNFORMEERDE KEUZE MAKEN

Een verplichte niet-bindende ijkingstoets is reeds van toepassing voor de richtingen Burgerlijk Ingenieur, Burgerlijk Ingenieur-Architect en voor de Diergeneeskunde, die hiermee de jaarlijkse stijging in het aantal studenten een halt wilden toeroepen. “Eigenlijk was er voor studenten Diergeneeskunde bij-

voorbeeld maar een beperkte plaats over om praktijk te doen”, duidt **Lot Fonteyne**, oprichtster van de SIMON-test, “Als je met dertig rond een paard staat, is dat immers niet meer zo veilig.” Volgens *De Standaard* ondervond sinds het instellen van deze verplichte ijkingstoets in 2019 het aantal inschrijvingen binnen de diergeneeskunde een forse daling. Vorig jaar werd er daarnaast ook een gebruikersonderzoek uitgevoerd, waaraan 40% van de mensen die een ijkingstoets hadden afgelegd deelnam. Uit dit onderzoek bleek dat velen actief omgingen met het resultaat: cursussen uit het secundair on-

derwijs werden vaak nog eens bovengehaald en ook meer groepssessies werden gevolgd. Vooraleer de inschrijvingen zijn afgesloten kunnen we echter nog geen definitieve conclusies trekken.

In onze enquête velde 62% van de ondervraagden een positief oordeel over een verplichte niet-bindende ijkingstoets. “Zeker relevant”, bevestigt een respondent. “Momenteel stromen veel te veel onvoorbereide studenten door naar het hoger onderwijs. Zeker als we kijken naar de slaagcijfers in een eerste jaar dient dit grondig aangepakt te worden. Een ijkingstoets kan alleen maar helpen om meer studenten in de juiste richting te krijgen. Ik vind het geen slecht idee om een student zo inzicht te geven in de moeilijkheidsgraad”, vult een andere aan, “Als het niet zo goed was, kan de student enkel maar weten dat hij/zij zich er meer zal moeten voor inzetten.” En indien het resultaat zou tegenvallen, wordt plan B misschien in een ander perspectief geplaatst.

Ook Lot Fonteyne erkent het nut van deze maatregelen, “Als die proeven echt gevalideerd zijn en ze een goed advies genereren, dan vind ik dat geen slecht idee, want je wil studiekeuzers alle mogelijke tools geven om een geïnformeerde keuze te maken. Voor mij is het perspectief van de eindgebruiker het belangrijkste. Over hoe zo’n test echter in z’n werk zal gaan,” nuanceert Fonteyne, “bestaat nog onzekerheid. De bestaande ijkingstoetsen zijn voornamelijk opgesteld voor STEM-gerelateerde opleidingen. Dan spreken we over de faculteiten zoals Wetenschappen, Bio-ingenieurswetenschappen, de meer exacte wetenschappen. Vorig jaar is er wel de vraag gekomen van de minister of er ook ijkingstoetsen ontwikkeld

kunnen worden voor niet-STEM-opleidingen. Als je spreekt over ijkingstoetsen voor deze opleidingen, dan is er nog een lange weg te gaan.”

De Gentse studentenraad (GSR) heeft geen tegenadvies uitgesproken, maar wil

“

“Je wil studiekeuzers alle mogelijke tools geven om een geïnformeerde keuze te maken” - Lot Fonteyne

erover waken dat ijkingstoetsen bovenal een informerende rol vervullen: “Ijkingstoetsen moeten testen hoe goed je voorkennis is”, zegt **Nathan Steynaert**, bestuurder onderwijs bij de GSR, “en hoe je je beter kan voorbereiden vooraleer je aan jouw richting begint. Het zou niet mogen betekenen dat als je faalt op jouw toelatingsproef, je beter niet de richting gaat doen; het zou eerder betekenen dat je je kennis best nog wat bij moet schaven. De student moet instrumenten aangereikt krijgen zoals het monitoraat, zodat zij ook doorheen het jaar geholpen kan worden.”

IJKINGSTOETSEN NIET ALS EINDPUNT

Men kan natuurlijk nooit perfecte testen opmaken: altijd zullen er mensen zijn die onterecht een negatief advies krijgen. Zo beschreven enkelen hoe de SIMON-test hen verkeerd had ingeschat: “Het resultaat was niet echt wat ik verwacht had”, getuigde een respondent, “ik had een vrij lage slaagkans, maar desondanks heb ik mijn eerste twee jaren universiteit zeer

goed doorlopen.”

Voor velen wekt dit de bekommernis op dat dit toekomstige studenten een verkeerd beeld zou geven over hun eigen vermogens. “Als ik op mijn achttiende zo een test had moeten afleggen, had die met grote waarschijnlijkheid mij een negatief advies gegeven - zoals vele van mijn leerkrachten middelbaar onderwijs bij mijn afstuderen”, schreef iemand. “Hierdoor zou ik ontmoedigd geweest zijn en zelfs nooit begonnen zijn aan een wetenschappelijke richting. Wat nu, dertien jaar later, de beste beslissing blijkt.” **Emma Moerman**, ook bestuurder onderwijs binnen de GSR,

maakt zich eveneens zorgen over deze neveneffecten: “Er zullen altijd studenten zijn die er dan zullen voor kiezen om níét de richting te nemen, of gewoon gedemotiveerd aan de richting zullen beginnen, wat nooit een goed teken is natuurlijk.” “Het wordt een beetje een selffulfilling prophecy,” vult Steynaert aan, “dat je sowieso zal falen als je faalt op de ijkingstoets.”

Dat het weliswaar gaat over belangrijke dingen, bevestigt Fonteyne: “Het gaat over studiekeuzes. We koppelen daar nu ook een gebruikersonderzoek aan, zowel bij SIMON als bij de ijkingstoetsen, om te kijken wat zo’n feedback met iemand doet. Zijn er dan bepaalde groepen die zich minder zullen inschrijven? Dat wil je immers niet; je wil geen bias in je resultaten. Dat zijn zaken die je best bekijkt vooraleer je een advies geeft aan de studenten in spe. We moeten daar voorzichtige mee omspringen.”

Seksueel geweld: laten we erover chatten

KATRIEN VANDENBROECK, DAPHNE LOCKX & SIXTINE BÉRARD

FOTO: SIXTINE BÉRARD

“Tot twee jaar geleden was het zo, dat wanneer je slachtoffer was van seksueel geweld, je zelf moest uitzoeken welke hulp je nodig had”. Zo stelt Ines Keygnaert, professor en begeleidster van dit project. Een waanzinnige toestand die snel rechtgetrokken moest worden: naast de Zorgcentra na Seksueel Geweld, startte ICRH-UGent in april van dit jaar ook met een chatlijn waar slachtoffers van seksueel geweld laagdrempelig en anoniem terecht kunnen.

Sinds #MeToo bleek het thema van seksueel geweld openlijk bespreekbaar. Ontstaan in 2017 om seksuele intimidatie allereerst specifiek op de werkvloer te bespreken, heeft het tevens in de filmindustrie de daden van **Harvey Weinstein** blootgelegd naast deze van onder andere **James Toback**; In ons plat pays stelde het de oprichter van de wereldbekende dansvoorstellingen, **Jan Fabre**, in vraag en eveneens de al langer bekende maar nog steeds sluikse misbruiken die binnen de Kerk plaats hebben gevonden.

Maar anno 2019 is het nog steeds zo dat deze zaken niet altijd even gemakkelijk ter sprake komen. De #MeToo-beweging moedigt slachtoffers wel aan om erover te praten. “Maar”, waarschuwt Keygnaert, “voor mensen waarbij dat niet lukt, voor wie het niet letterlijk over de lippen krijgt, en zeker niet *face to face*, valt het zwaar. Ze leggen dan nog meer de schuld bij zichzelf. Daarom maken we

de mensen die chatten met ons ook duidelijk dat ze er nog niet te veel woorden voor nodig hebben en wij die wel helpen zoeken.”

HET LICHAAM ALS PLAATS DELICT

Vóór de opstart van de Zorgcentra na Seksueel Geweld, kregen slachtoffers als enige hulp een verwijzing naar een ziekenhuis of huisarts nadat ze klacht indienden bij de politie. “Dat betekende in eerste instantie een seksuele agressie-set laten afnemen die eigenlijk vooral dient om sporen van de pleger op jouw lichaam te vinden,” beschrijft Keygnaert. “Je kan het je wel voorstellen: je bent pas slachtoffer van seksueel geweld geworden, en het eerste wat je moet doen is je volledig uitkleden en een heel onderzoek ondergaan. Eigenlijk is jouw lichaam dan, op dat ogenblik, een plaats delict.” Er was te weinig aandacht voor de noodzakelijke psychologische hulp en medi-

sche zorg, al heeft onderzoek uitgewezen dat traumaverwerking best zo vroeg mogelijk aangepakt wordt, om complexere en diepgaandere psychische problemen te voorkomen. “En eigenlijk,” vult Keygnaert aan, “we wisten al jaren dat er heel wat verkeerd liep.”

Een eerste stap naar betere hulpvormen bestond eruit checklists op te maken voor hulpverleners, zodat de persoon zijn/haar ervaring ergens kon plaatsen. “Maar we vonden dat nog onvoldoende”, zegt Keygnaert. “In het buitenland bestond er al een soort referentiecentrum voor seksueel geweld waar men eigenlijk gewoon naartoe kon gaan en waar alles voor en met hen werd gedaan.” Iets wat in ons Belgisch landschap maar weinig ter sprake kwam: iemand die naar deze soms lang onuitgesproken verhalen luistert en het individu helpt doorheen een vaak zeer ingewikkelde ervaring.

Sinds eind 2017 zijn er drie zorgcentra, specifiek in Gent, Brussel en Luik,

waar mensen dag en nacht terecht kunnen, op elke dag van de week. Een forensisch verpleegkundige vraagt daar naar je leeftijd, vraagt hoe lang geleden het geweld plaatsvond, en overloopt samen met jou wat de mogelijkheden zijn. Zowel medische als psychische zorg worden aangeboden en, indien dat nog kan, wordt een forensisch onderzoek afgenomen. Nadien word je nog lange tijd begeleid, om ervoor te zorgen je eigenlijk zo snel en zo goed als mogelijk kan herstellen. Indien gewenst, kunnen mensen die klacht willen neerleggen bij het Zorgcentrum door een daartoe opgeleide zedeninspecteur verhoord worden.

STAP NAAR DE CHAT

Maar de drempel om naar zorgcentra te gaan is voor veel slachtoffers van seksueel geweld nog net iets te groot, stelt Keygnaert vast: “Heel wat mensen, onafhankelijk van hoe lang geleden het seksueel geweld heeft plaatsgevonden, kunnen eigenlijk bijna niet onder woorden brengen wat er hen is overkomen. Niet dat je veel móet praten in een zorgcentrum, toch niet op de eerste dag. Stel dat je gisteren verkracht bent geweest, en je komt vandaag of morgen naar het zorgcentrum, kan dat eerste moment gewoon zijn dat je op een tekening aangeeft waar er fysiek contact is geweest, waar je bespuwd of vastgepakt bent geweest. Maar vaak weten slachtoffers bijvoorbeeld niet goed of het wel degelijk om seksueel geweld ging, of welke zorg ze nodig hebben. Zij gaan dan niet naar een zorgcentrum. Soms is het zelfs zo dat het mentaal nog niet lukt om er iets over te communiceren. Vandaar dat we dus, van zodra we de zorgcentra hebben geopend, ook hebben nagedacht

over hoe we ook dié mensen kunnen leiden naar de zorg die ze nodig hebben.” Daarop werd er besloten een chatlijn op te richten waarbij slachtoffers van achter hun scherm, anoniem en in het volste vertrouwen met een professionele zorgverlener dat eerste gesprek kunnen aangaan.

Met de huidige financiering en middelen is de chat open op maandag, woensdag en vrijdag. “We merken wel dat op deze momenten de grootste nood bestaat bij jongeren en jongvolwassenen”, vertelt Keygnaert. Een chatgesprek voer je met

“

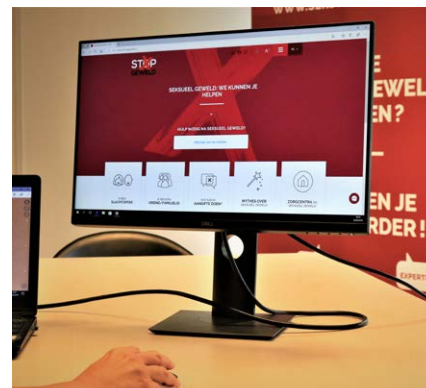
“We proberen een veilige plaats te zijn waar mensen alles kunnen zeggen”

een klinisch psycholoog, waarvan het onderzoeksteam de noodzaak benadrukt. “Voor sommige mensen duurt het lang vooraleer ze deze stap zetten. Het leek ons dus belangrijk dat we al een stukje van de professionele voorzorg kunnen bieden. Je moet goed kunnen inschatten hoe die persoon eraan toe is op een

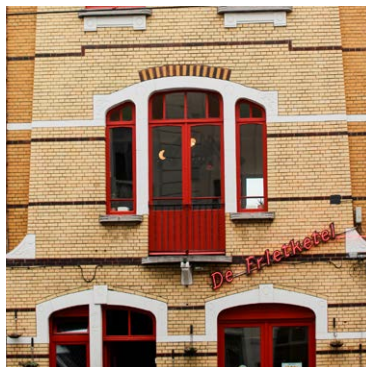
bepaald ogenblik, hoe je die kan ondersteunen en wat de risico's zijn.” Dat het psychologen zijn, houdt ook in dat er beroepsgeheim geldt. Professor **Verplancke** voegt hieraan toe: “De vertrouwensband is ook wel heel belangrijk. We voelden vaak dat het gesprek begon met de vraag of het anoniem was en of we beroepsgeheim hadden. Die omkadering voor het slachtoffer en de garantie dat we over het topic iets weten is iets wat het slachtoffer wel nodig heeft, en waar in de chat over wordt gewaakt.”

De psychologen aan de chatlijn, opgeleid om seksueel geweld op de juiste manier te benaderen, zullen in eerste instantie beluisteren wat de vraag is en welke hulp voor de oproeper het meest geschikt is. “We gaan kijken welke doorverwijzing belangrijk is,” legt één van de chatmedewerkers uit, “maar het kan ook zijn dat die persoon op dat moment vooral iemand nodig heeft die luistert. We proberen een veilige plaats te zijn waar mensen alles kunnen verwoorden.” De chatbox richt zich naar alle slachtoffers van seksueel geweld. “Bij mannen lijkt het alsof seksueel geweld een groter taboe vormt”, merkt Keygnaert, “Maar seksueel geweld kan iedereen overkomen, de chat en de zorgcentra zijn er dus ook voor jongens en mannen.”

Meer informatie of nood aan een chatgesprek? Surf dan naar

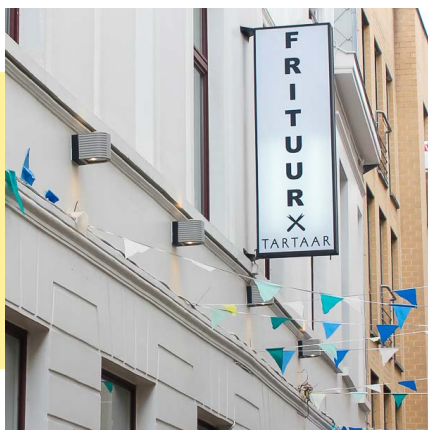

BEST OF: FRITUREN

1. DE FRIETKETEL

Gelegen in de Papegaaistraat, niet ver van de Coupure, ligt de Frietketel niet meteen in de buurt van de meeste faculteiten. Toch zou deze frituur de moeite waard moeten zijn: ze werd dit jaar door *Het Nieuwsblad* uitgeroepen tot de beste van Oost-Vlaanderen.

2. FRITUUR TARTAAR

Bij het binnentreden van deze friterie valt het meteen op: amai, het is hier hip. De industrieel ogende luchters, van paletten gemaakte zithoeken en minimalistische beats op de achtergrond: deze frituur is zo hip dat mensen naar binnen kwamen om een cappuccino

3. DE GOUDEN SATÉ

Dé guilty pleasure van de gemiddelde Overpoortstudent. Niet in het minst door de gunstige ligging tussen Overpoort en Sint-Pietersplein, maar vooral wegens het overbekende *julientje*, de naar de oorspronkelijke uitbater vernoemde combinatie van friet-viandel-mayonaise-stoofvleessaus-bickyajuintjes. Dit hartige godenmaal smaakt

4. BUZZY SNACKS

Deze klassieke frituur is met zijn *basic* stoelen en tafels misschien niet oppergezellig, maar dat is eigenlijk geen probleem als je beseft dat deze frituur vooral op functionaliteit en efficiëntie gericht is. Op piekmomenten kan het hier aardig druk zijn, maar het vriendelijke personeel handelt de vele

5. FRITUUR MARCEL

Een mooie afsluiter van deze lijst. Dit down-to-earth etablissement bevindt zich nabij de Overpoort, net over de brug bij Campus Kantienberg. Het is er zeer proper en functioneel ingericht met veel ruimte om binnen te eten. Op de achtergrond speelt hippe muziek, maar wij waren wel meer fan van

Hoewel de voorgevel een ietwat oubollige indruk geeft, is het binnen modern en proper. Een streepje muziek zorgt voor extra sfeer. De porties zijn royaal, de frietjes vallen over de rand van het plateau. Het personeel is vlot en vlijtig, getuige het feit dat diezelfde frietjes die nog geen minuut geleden op de grond vielen al werden opgeruimd. De frietjes zelf zijn zoals ze moeten zijn: goudbruin, krokant en lekker. De sauzen en snacks

kunnen ons eveneens bekoren. Ook vegans kunnen hier met een gerust hart hun buikje vullen; alle frietjes en snacks worden immers gebakken in palmolie. Daarnaast is er een ruim aanbod aan vegetarische en veganistische snacks en hamburgers. Voor zij die het goed voor hebben met het milieu is er echter minder goed nieuws: de verpakking van de sausjes is gemaakt uit wegwerppolymeer.

te bestellen. Qua smaak zit alles redelijk strak; het assortiment snacks, mét vegetarische opties, is uitgebreid. De frietjes waren overduidelijk vers gesneden en kwamen in grote porties. Dit laatste bracht echter een vervelende situatie met zich mee. Tegen het einde van de maaltijd bleek dat het zeer lekkere potje stoofvleessaus, net als de tartaar zelfgemaakt, te snel leeg bleek te zijn. Door de ligging (vlakbij de Korenmarkt) valt deze

frituur misschien net buiten de actieradius van de doorsnee student, wat zich vertaalt in een iets hogere prijs. Laat u zich daar evenwel niet door afschrikken, want eigenlijk is dit gewoon een steengoede zaak met verse producten, aantrekkelijk interieur en snelle bediening. Bovendien is het mogelijk om buiten te zitten aan een van de tafeltjes langs de straatkant, wat uw frietervaring des te gezelliger maakt.

verrukkelijk tijdens een avondje uit en blijkt enorm populair te zijn (besteld door 100% van de klanten tijdens dit bezoek). Men zou bijna vergeten dat er nog andere specialiteiten te verkrijgen zijn! Welke combinaties achter de namen **Maradona**, **Beddeleem** en **Harry Potter** schuilgaan moet u zelf maar eens gaan uitzoeken tijdens een van uw talloze feestavonden. De Gouden Saté is op weekdays open tot 7 uur en hoe vroeg of laat het ook moge zijn, de bediening is altijd uitermate spontaan, op een 'bedankt' wordt stevast 'nee, gij bedankt' geantwoord. Enig minpunt is dat de rij 's avonds redelijk lang

kan zijn, wat echter niet betekent dat er niet wordt doorgevoerd. Overdag kan je uiteraard ook eens langsaan, maar hou dan wel rekening met het knagend besef dat je hier nog nooit eerder nuchter bent geweest en met de afkeurende blikken van Basic-Italiangangers. Het *julientje* is een rasecht Gents para-depaardje, waarvoor mensen van heinde en verre komen; er stonden zelfs Japanse toeristen in de rij! Genoeg bewijsmateriaal om het zelf een keer uit te gaan proberen, denken wij dan. Of zeven keer. Of acht, dat mag ook.

bestellingen steeds met dezelfde vlotheid af. Het gamma is zeer uitgebreid: naast frieten en snacks zijn er ook iets gezondere belegde broodjes te verkrijgen. Voor wie niet kan kiezen tussen die twee opties zijn er ook gewoon broodjes met frieten tussen. Daarbovenop kondigen de uitbaters wekelijks via Facebook een nieuwe deal aan, waarbij je iedere maandag plots dubbel zoveel frikandellen of bitterballen kan bestellen voor hetzelfde geld. De verhouding prijs-kwaliteit-maagvulling zit dus zeker

snor, waardoor Buzzy Snacks zich tot de meest studentikoze frituren van Gent mag rekenen. De locatie halverwege de verschrikkelijke Sint-Kwintensberg hoeft op zich geen probleem te zijn. Buzzy Snacks vormt de ideale rustplaats en je kan na de maaltijd meteen de overvloedige calorieën verbranden. Zo heb je ook meteen een antwoord klaar op iedereen die je schuldgevoelens omtrent je consumptiepatroon probeert aan te praten.

Lady Gaga dan van **Emma Bale**. Deze hits doen wel dienst als gespreksonderwerp. Na vlot te bestellen aan de toog krijg je een biepend bakje dat je meldt wanneer je bestelling klaar is. Dat hectisch rood knipperend en piepend stukje technologie kan ons niet geheel bekoren, al werkt het wel zeer gestroomlijnd. Daarbij wordt je naam niet door de ruimte geroepen, wat undercover snacken mogelijk maakt. Zonder allures worden de frietjes gebakken in palmvet, dus vegans kunnen hier ook te-

recht. We werden niet weggeblazen door het stoofvlees, maar de huisgemaakte tartaar was wel een pluspunt. Tijdens ons bezoek zagen we dat niemand minder dan **Lukas Lelie** ('Standaard Koekenhandel', 'DIW', fulltime hongerig) hier ook zijn gouden staafjes komt nuttigen. Dit zien wij als een indicator van kwaliteit, maar ook van no-nonsense kunnen fretten. Net, krokant en no-nonsense: goed rapport, maar niet het beste.

De Centrale, Gent

Julian Savulescu

Chokri Ben Chikha

www.demaakbaremens.org

Advertentie

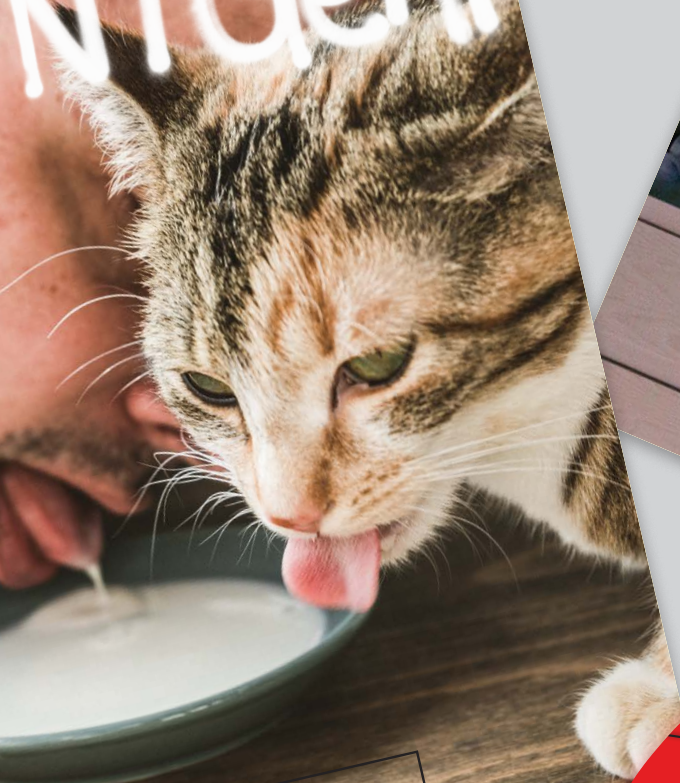
Het Werkstudentenstatuut: Een vangnet vol gaten?

Wanneer ik me na het werk richting kot rep, fantaseer ik al eens graag over de wondere wereld van de statutaire werkstudent. Dan denk ik na over de faciliteiten van dat type student, wiens studielevens uiteraard bemoeilijkt wordt door het gegeven dat die halftijds werkt. Daar niet van. Maar dan vraag ik mij ook af: "Zijn er niet veel studenten die door de mazen van het 'vangnet' dreigen te glijpen?" Hiermee doel ik op het feit dat de doorsnee halftijds werkende student niet in aanmerking komt voor een statuut, en dat omwille van één overkoepelende noemer: het dagcontract.

Als statutaire werkstudent moet je voldoen aan enkele criteria: de student dient minstens tachtig uur/één maand tewerkgesteld te zijn, of ten minste halftijds te werken. Dat kan zowel als werknemer (een halftijds contract), als als zelfstandige. De flex-studenten vallen dus uit de boot omdat zij onmogelijk kunnen aantonen dat zij aan deze criteria voldoen. De criteria scheppen in die zin een hindernis voor een halftijds werkende flexi-jobber: de jongere, ambitieuze of armere student kan quasi geen gebruik maken van de faciliteiten die de universiteit aanbiedt inzake lesopnames of studie- en examenplanning. Het kan een inschattingsfout zijn, maar ik geloof niet dat er veel jonge studenten zijn die reeds een halftijds contract aangeboden krijgen van de werkgever. Ondertussen dienen ze de eindjes aan elkaar te knopen, worden er lessen 'geskipt' ten voordele van een 'stabiel' inkomen en moeten de jongeren omgaan met een ongeziene dosis studie- én werkdruk. Gezond is anders, me dunkt. Willen we het niveau van het onderwijs opnieuw hoger tillen en een generatie weergaloze, onverschrokken en recht-in-de-schoenen-staande mensen of een bende overjarige asociale pubers de arbeidsmarkt op

sturen? Een vals dilemma, de keuze lijkt mij evident. Jonge studenten die zich geroepen of genoodzaakt voelen om hun studie te combineren met halftijds werken via dagcontracten worden dus niet ondersteund. In mijn ogen is dat geen administratief gebrek, maar een lacune in het politieke beleid. Waar de vergrijzing een probleem stelt voor de tewerkstelling in ons land, kan de jeugd een grote rol spelen in het oplossen hiervan, op voorwaarde dat zij hierin worden ondersteund tijdens hun studies. De rol die een herdacht werkstudentenstatuut kan spelen in een drastisch veranderende arbeidsmarkt valt niet te onderschatten. Nu de 'boomers' stelselmatig de arbeidsmarkt verlaten en met pensioen gaan, moet de vrijgekomen ruimte opgevuld worden door een kleinere groep jongeren. Het is cruciaal om het welzijn van deze generatie jongeren te bewaken terwijl ze actief worden op de arbeidsmarkt. De vraag rijst of de politiek en de universiteit zich bewust zijn van de preciaire en flexibele situatie waarin vele studenten zich bevinden. Zo waarschuwt de OESO voor het feit dat slechts een derde van de studenten de studie in de voorziene tijd kan afronden, maar blijft men gissen naar de oorzaak hiervan. De flexibele contracten en het GIT-systeem lijken mij de aangewezen dader. Het is als de Bijbelse parabel van David en Goliath, maar dan met een student die Goliath élk jaar opnieuw dient te vellen en met de mentale gezondheid van de student als inzet. Bovendien, is een inclusief werkstudentenstatuut niet goedkoper voor de werkgever én gezonder voor de student?

RIJGEN

SARAH MOEREMANS &
JOACHIM ROBBRECHT

IN PREMIÈRE IN GENT

Koop een **5x10**
jongerenabonnement
en ga 5x voor telkens €10 naar een voorstelling.

#CREATEYOUROWNCLASSICS
#STADSTHEATERVANDETOEKOMST

FUCK
THEATRE!
NTgent
LOVE

INFO & TICKETS

NTGENT.BE

+32 (0) 9 225 01 01

Advertentie

The Schamper Times

MAANDAG 23 SEPTEMBER THERMINAL, HOVENIERSBERG, 9000 GENT NR. 3733 door Nicky Vandeghinste & Jasper De Wit

Nog voor de start van het academiejaar hadden wij de kans om enkele vragen te stellen aan de nieuwe voorzitter van de Gentse Studentenraad, Gülsüm Gücenmez. Vol enthousiasme stond ze ons te woord in de Thermanal.

WAT BETEKENT HET VOOR JOU OM STUDENTENVERTEGENWOORDIGER TE ZIJN?

“Het is misschien niet echt een goede manier om te starten met dit interview, maar ik weet niet waarom ik aan studentenvertegenwoordiging doe. Ik doe het gewoon en ik haal er mijn voldoening uit. Het is misschien een streven naar een ideale omgeving, een ideale universiteit, een ideale wereld. Wellicht is dat mijn drijfveer. Ik vind het ook gewoon belangrijk om aan een instelling waar ik studeer en waar veertigduizend andere studenten studeren, de belangen en meningen van die studenten te vertegenwoordigen en een zekere inspraak te kunnen hebben in het beleid van die instelling. Dat is

heel belangrijk, want wij studeren vijf jaar, of iets meer of minder, aan deze instelling. Dat is toch wel een impactvolle periode in je leven.”

JE VERMELDDE TE WILLEN STREVEN NAAR EEN IDEALE UNIVERSITEIT. IS ER EEN SPECIFIEK DOEL OF SPECIFIEK PROJECT DAT JE WILT REALISEREN OF BEREIKEN IN JOUW JAAR ALS VOORZITSTER?

“Wel, aangezien mijn functie niet inhoudelijk is, is het eigenlijk aan mijn team om te kijken wat zij willen verwezenlijken dit jaar. Maar tijdens de verkiezingsvergadering werd mij de vraag gesteld ‘Op welke manier wil je duurzaamheid naar de AV (Algemene Vergadering, red.) brengen?’ en ik betrapte mezelf erop dat ik daar eigenlijk niet veel over weet. Dus ik denk wel dat we dat komend jaar op een manier in het beleidsplan zouden moeten krijgen, om daar verder mee te onderzoeken wat er allemaal leeft aan de UGent. Zo kunnen we die mensen die al bezig zijn met duurzaamheid vinden en betere connecties met hen leggen zodat we in de toekomst meer en beter kunnen samenwerken.”

JE ZEGT DAT HET AAN JOU IS OM JE TEAM TE ONDERSTEUNEN OM HUN AMBITIES TE VERWEZEN-

LIJKEN. MAAR NAAR WELKE VAN DE DOSSIERS DIE ZIJ AL WILLEN REALISEREN, KIJK JIJ VOL VERWACHTING UIT?

“Dat is een heel moeilijke vraag, vind ik. Momenteel misschien ‘mentaal welbevinden’, met het recente persbericht. We hebben een nieuwe beleidsverantwoordelijke daarvoor, Djahid (Benafila, red.), die dit vol enthousiasme zal overnemen van Nicky (Vandeghinste, red.). Dat is echter niet het enige belangrijke dossier, er zijn nog zo veel andere waar ik naar uitkijk.

MISSCHIEN EVEN ECHT DROMEN. MOCHT JE ÉÉN KEER, VOOR ÉÉN IETS, TOTAAL CARTE BLANCHE KRIJGEN; WAT ZOU JE DAN VERANDEREN AAN DE UGENT?

“Als ik rekening hou met veel medestudenten, misschien de Brugspaggetti. Ik denk dat ik daar heel veel mensen gelukkig mee zou maken.”

THE TRADE WARS: THE EMPIRE STRIKES BACK

ALLES: DAAN VAN CAUWENBERGE

correspondent

Al meer dan een jaar zijn de VS en China in een handelsoorlog verwickeld met elkaar. Dit handelsconflict tussen de twee grootste economieën is nog steeds niet overgewaaid en heeft een grote impact op de wereld-economie. Maar spreken we hier over een echte oorlog, of enkel over sterke retoriek?

Soms zijn er woorden die heel belangrijk worden in de wereld, maar we eigenlijk niet goed begrijpen. Geef bijvoorbeeld maar toe dat je de dag na het referendum hebt moeten opzoeken wat 'Brexit' precies inhield. En de meesten onder ons hebben waarschijnlijk nog steeds geen idee wat er precies in 2008 gebeurd is op Wall Street.

Waarschijnlijk bevindt de handelsoorlog tussen de VS en China, of 'Trade War' zoals hij ook door onze media vaak genoemd wordt, zich ook in die categorie. Dit conflict sleept al sinds januari 2018 aan en geeft op een gigantische schaal vorm aan onze wereldeconomie en de individuele levens van verschillende mensen. Vandaar deze kleine samenvatting voor mensen die mee willen zijn met de evolutie van het conflict.

En zoals in iedere oorlog zijn het de armsten die het hardst getroffen worden.

'CHINA NIET STELEN! CHINA NIET STELEN!'

Hoewel de handelsoorlog, zoals alles wat de president van de grootste economie ter wereld aanraakt, in ons collectief bewustzijn een grote **Trumpsticker** op zich draagt, is het idee van een handelsoorlog met China een idee dat al langer besproken werd door Amerikaanse politici. Volgens veel hooggeplaatste ministers en adviseurs binnen Trumps administratie loopt de VS ieder jaar miljarden dollars mis door oneerlijke handel met China.

Zo beschuldigen ze China ervan verant-

woordelijk te zijn voor hun steeds verder uitbreidende *trade deficit*, of een 'handelstekort' in 't *schoon Vlaemsch*. Zo'n handelstekort ontstaat wanneer een land veel meer producten importeert dan dat het exporteert. Klassiek was de VS eerder een land met een handelsoverschot, oftewel een land met meer export dan import, maar dat is veranderd sinds het begin van de 21ste eeuw. Sommigen geven de Chinezen de schuld van dit plots groeiende tekort, aangezien zij hun munt artificieel lager proberen te houden dan de dollar, wat leidt tot een hele hoop handelsvoordelen. Verder wordt China ook beschuldigd van een hele hoop andere wanpraktijken, die hen een oneerlijk voordeel zouden verschaffen ten opzichte van de VS. Zo heeft president Trump hen beschuldigd van bedrijfsspionage en van het systema-

tisch proberen bemachtigen van nieuwe Amerikaanse technologieën door Amerikaanse bedrijven op te kopen. Alhoewel de validiteit van een hoop van president Trumps claims sterk betwist kan worden, is China in het verleden wel al vaker op de vingers getikt door de **World Trade Organization** (WTO) voor het verbreken van handelsakkoorden.

UN 'TRADE WAR', C'EST QUOI?

Tot zover Trumps redenen om een oorlog te ontketenen, maar nu weten we nog steeds niet wat een handelsoorlog precies is. Er zijn veel manieren om te reageren op de handelsproblemen. Een land kan proberen een nieuw handelsakkoord te sluiten met strengere voorwaarden of kan aan een derde speler, zoals de WTO, vragen om de handel tussen de twee landen strenger te controleren. Trump koos echter het pad dat door de meeste economen als de slechtst mogelijke optie wordt gezien: dat van protectionisme.

Een land kan bepaalde maatregelen nemen om zijn eigen markt tegen andere markten te beschermen. Het klassiekste voorbeeld hiervan zijn 'tarieven', dat zijn een soort belastingen die je moet betalen op producten als je ze importeert. Tarieven zijn echter zeer impopulair, aangezien internationale organisaties die vaak zien als een rem op de vrije markt. Er zijn ook een heleboel andere maatregelen die een land kan treffen los van tarieven om handel te belemmeren. Zo zijn er bijvoorbeeld quota, een limiet op de hoeveelheid producten van een bepaalde soort, of antidumpingwetten, die proberen te voorkomen dat landen producten invoeren die goedkoper zijn dan die van hun binnenlandse concurrenten.

Een handelsoorlog ontstaat wanneer twee landen dit soort handelsremmende

maatregelen in sneltempo tegen elkaar beginnen af te kondigen. Deze maatregelen kunnen dan blijven escaleren en een impact hebben op zowel de nationale als de internationale economie.

BOEREN IN DE FRONTLINIE

De eerste tarieven werden door president Trump afgekondigd op 22 januari 2018 en waren gericht op zonnepanelen en wasmachines, twee producten die de VS importeert van de Chinese markten. Die eerste tarieven werden later gevolgd door nieuwe tarieven op staal en alumi-

“

Een handelsoorlog ontstaat
wanneer twee landen dit
soort handelsremmende
maatregelen in sneltempo
tegen elkaar beginnen af te
kondigen

nium in maart, opnieuw klassieke Chinese producten, en een openlijke uitspraak van Trump dat hij graag meer tarieven ter waarde van vijftig miljard dollar zou willen opleggen. Dat kon **Xi Jinping**, leider van China, niet meer negeren en begin april 2018 kondigde China tarieven aan op 128 Amerikaanse producten. De handelsoorlog was een feit. Ondertussen is het conflict geëscaleerd tot een situatie waarin de Amerikaanse tarieven

een waarde van 360 miljard dollar aan Chinese goederen blokkeren en de Chinezen een waarde van 110 miljard dollar aan de Amerikaanse.

En zoals in iedere oorlog zijn het de armsten die het hardst getroffen worden. In beide landen hebben sommige bedrijven zich aan de realiteit moeten aanpassen dat er plots een veel kleinere markt is voor hun producten. Dit leidt niet alleen tot een kleinere winstmarge of zelfs verlies, maar ook tot faillissementen en een in het algemeen zeer onzekere situatie voor miljoenen mensen. In de VS zijn het zo ironisch genoeg vooral de boeren, mensen die op Trump gestemd hebben, die het hardst getroffen worden.

2008+11

Maar economische problemen blijven niet beperkt tot de Amerikaanse economie. De financiële onzekerheid, die vooral te voelen is op de aandelenmarkten, heeft zich uitgebreid naar een hele hoop handelspartners van zowel China als de VS. Zo zijn er op dit moment nog geen grote Aziatische economieën die meteen gevaar lopen op een recessie, maar dreigen kleinere economieën zoals die van Hongkong en Singapore wel kopje-onder te gaan.

Ook Europa wordt niet gespaard door de oorlog. Vooral Duitsland, de grootste economie van de EU, dreigt zware klappen te krijgen door het handelsconflict. Duitsland is een land dat heel erg vertrouwt op zijn export naar landen zoals China en de VS. Maar het is juist deze export die nu geremd wordt en ook nog eens net in de industrietakken waar de Duitsers bekend voor zijn. Niemand blijft dus gespaard in deze onnozele economische oorlog.

een canvas.

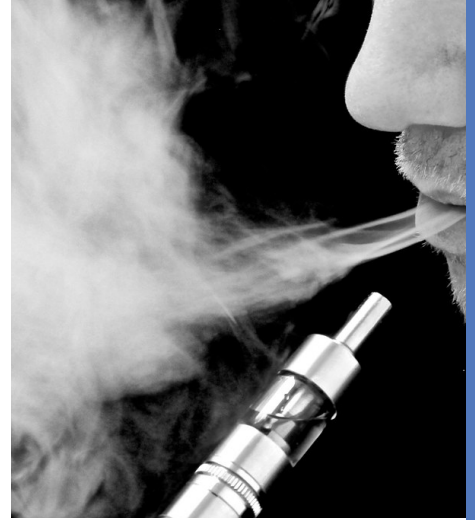
Anna L'Hoest is studente fotografie aan het KASK. De foto's zijn afkomstig uit een reeks foto's die draaien rond Shee, een jonge Gentse vrouw. Anna heeft Shee voor een lange tijd gevolgd, waardoor de foto's een levendige intimiteit uitstralen. Het nauwe verband tussen de fotografe en het onderwerp zorgt ook voor een glansrol voor spontaniteit. Er is geen concept, alleen een nauwgezet oog dat zoekt naar het juiste moment.

YOU TAKE MY BREATH AWAY

Donkere wolken boven de VS bij het zesde dodelijke *vape*-slachtoffer. Onder andere de *Centers for Disease Control and Prevention* (CDC) en *U.S. Food and Drug Administration* (FDA) beweren dat er nog geen vaststaande oorzaak is, maar dat alle dodelijke slachtoffers gebruik maakten van de befaamde e-sigaretten. Volgens de CDC gebruikten veel van de patiënten producten die cannabinoïdes, zoals de

stof THC, bevatten. Klachten zoals zwaar hoesten, korte adem, misselijkheid, pijn in de borst en diarree zijn schering en inslag. Europese *vapers* kunnen een zucht van opluchting slaken: tot dusver is er nog geen bericht van een slachtoffer buiten de VS. We moeten dus nog geen afscheid nemen van de mierzoete geurtjes rond de Blandijn.

'MEER' DUIDELIJKHEID BIJ LOCH NESS

Een recent onderzoek van de Nieuw-Zeelandse geneticus **Neil Gemmell** brengt interessante informatie boven water. De onderzoeker nam 250 waterstalen uit alle uithoeken van Loch Ness en vond geen DNA van fabelachtige watermonsters, tot grote spijt van *Nessie-believers*. Aan de hand van deze stalen konden de onderzoekers afleiden welke organismen in een periode van 24 tot 48 uur in interactie kwamen met het meer.

Hierbij vond hij uitzonderlijk veel sporen van palingen, wat hem doet geloven dat het monster van Loch Ness een grote paling zou kunnen zijn. Opvallend, maar niet de vreemdste theorie. Een andere stelt namelijk dat het monster een zwemmende olifant zou zijn. Toch hoeven liefhebbers van Nessie niet te vrezen: Gemmell stelt dat er nog steeds een kleine kans is dat het monster wel degelijk bestaat.

BIERZONDERE ONTDEKKING

Vergeet de kip en het ei, een ander 'wat-was-er-nou-eerst'-debat is de vraag of er eerst brood dan wel bier werd geproduceerd. Een onderzoek dat recent zijn eerste kaarsje mocht uitblazen stelde dat bier maar liefst 6000 tot 8000 jaar ouder is dan eerst gedacht. In Israël onderzocht een team geleid door Stanford-professor **Li Liu** drankrestanten in grote vizels die zich in een grot bevonden. Daaruit

konden ze constateren dat bier daadwerkelijk ouder is dan en geen bijproduct is van brood. Het bier had, zoals vandaag ook bij studentenkringen het geval is, een spirituele functie. In tegenstelling tot het hedendaagse bier was het wel dikker, bijna zoals havermoutpap, en bevatte het minder alcohol. Het ligt op het vlak van smaak dus in de buurt van Nederlandse bieren.

Eigen onderzoek eerst

Travestie en het veinzen van een mentale stoornis bij heiligen

DOOR DAVID MICHIELS & PIETER-JAN FREES

FOTO: PIETER-JAN FREES

Doorheen de geschiedenis was er aan creativiteit geen gebrek om christenen op het rechte pad te houden. Links en rechts hoorde je stichtende verhalen over boven een hemel en beneden een hel. Wanneer je het na alle wijze raad alsnog wist te verknallen, kon je gaan biechten bij de dichtstbijzijnde geestelijke.

Vaak gingen die religieuze verhalen over een heilige die na een opmerkelijk deugdzaam leven alsnog op een puntig rad werd gebonden, over een bed van glasscherven werd gerold of clichématig de bol werd afgehakt. Deze voorvallen zijn nog enigszins bevattelijk, maar wanneer je verneemt dat **Sint-Andreas van Constantinopel** midden op straat zijn tuniek verscheurde en 'gestoorde geluiden' produceerde in de naam van Christus, groeit de nood aan een verhelderend interview. Gelukkig is er **Julie Van Pelt**, in juni gepromoveerd tot doctor in de taal- en letterkunde en bereid om ons te helpen.

WAT HEB JE TIJDENS JE DOCTORAAT ONDERZOCHT?

"Ik heb een specifieke selectie van geschriften over de levensloop van heiligen bestudeerd. Dat is een literair genre dat men hagiografie noemt. Vertrekkend vanuit het centrale thema van de vermomming heb ik een onderscheid gemaakt tussen twee soorten valse identiteiten. De eerste groep zijn vrouwen die zich verkleedden als man. Een belangrijke reden die hiervoor gegeven wordt is dat ze willen vluchten voor hun familie die hen dwingt om in het huwelijk te treden, terwijl ze liever een kuise levensstijl handhaven. Door van huis weg te trekken vermijden ze het huwelijk en om te vluchten is een vermomming handig. Een tweede groep zijn de zogeheten *holy fools*."

WAT ZIJN HOLY FOOLS?

"*Holy fools* of heilige gekken zijn doorgaans mannen die doen alsof ze gek zijn en heel rare stommiteiten uithalen, voornamelijk in het openbaar waar iedereen hen kan zien. Ze verstoren bijvoorbeeld de kerkdienst, ze doen alsof ze dronken zijn, of ze stelen waren van de kooplieden op de markt. Het gaat soms heel ver: zo is er een beschrijving van een heilige die zijn behoefte doet op de markt terwijl anderen hem passeren. Op die manier creëren ze zelf de reputatie dat ze gek zijn, terwijl ze stiekem heel vroom zijn. Dit uit zich in regelmatig vasten en langdurig bidden."

ERGENS IN DE SCRIPTIE SPREEK JE KORT OVER EEN HEILIGE DIE WORSTEN ROND DE NEK DROEG?

"Dat is **Symeon**, een *holy fool*. Eén van de vele stommiteiten die hij begaat is dat hij een krans van worsten rond zijn nek

draait en dan de uiteinden ervan in een mosterdpot doopt en ze opeet. Zo loopt hij door de stad om mensen te choqueren. Op deze manier hebben de heilige gekken een soort dekmantel, waarmee ze onopgemerkt stedelingen op het rechte pad kunnen brengen door in te grijpen bij zondige mensen die een niet-christelijke levensstijl hebben. Er bestaat bijvoorbeeld een passage in de hagiografie van de eerdergenoemde Symeon waarin hij een joodse glasblazer lastigvalt. Hij breekt telkens het glas dat die glasblazer geblazen heeft door een kruisteken te maken. Na een tijd maant hij de glasblazer aan om zijn joodse geloof af te zweren en zelf een kruisteken te maken opdat zijn glazen heel zouden blijven. De glasblazer geeft toe en zo weet Symeon deze persoon tot het christendom te bekeren."

De rest van het interview vind je online op schamper.be

De volledig objectieve en totaal niet pseudo-wetenschappelijke wereld van incels

MEME: DAAN VAN CAUWENBERGE
DOOR DAAN VAN CAUWENBERGE & PIETER BEIRENS

OFTWEL : EEN OBJECTIEF BEWIJS DAT WIJ KNAPPER ZIJN DAN DE MEESTE CELEBRITIES
Schamperlab is de rubriek waarin om de vier weken een nieuw wetenschappelijk onderzoek verschijnt. En een nieuw academisch jaar betekent een nieuwe kans om te laten zien dat Schamperlab de wetenschap zeer serieus neemt. Vandaar deze week één van 's werelds meest gerespecteerde wetenschappelijke disciplines: frenologie.

Het is altijd vreemd wanneer een mening die op het eerste gezicht volslagen onnozel lijkt, plots door een enorme hoeveelheid mensen als waarheid aanvaard wordt. Zo is er bijvoorbeeld sinds kort een opkomende internationale politieke groepering die zichzelf 'incels' noemt, een lettergreepwoord dat staat voor *involuntary celibate* (onvrijwillig celibatair, Vert.). Deze incels zijn doorgaans jonge, witte mannen. Zij geloven dat de staat hun relaties of toch minstens seks zou moeten verschaffen, aangezien vrouwen niet met hen naar bed willen. Een ander voorbeeld is frenologie, een pseudowetenschappelijke discipline uit de eerste helft van de 19^e eeuw die stelt dat men aan de hand van de vorm van een schedel een hele hoop psychologische 'feiten' kan afleiden.

Aangezien wij, zoals iedere doorgewinterde onderzoeker, dol zijn op onnozelheden, werden we uiteraard met vreugde vervuld toen bleek dat er een liefdeskind bestaat tussen de frenologie en incels. Een duidelijk teken dat de jeugd toch geeft om onze oude Europese tradities. Dus besloten we onze beste schedelmetingen boven te halen en de inceltheorieën te testen.

FRENO(N)LOGISCH

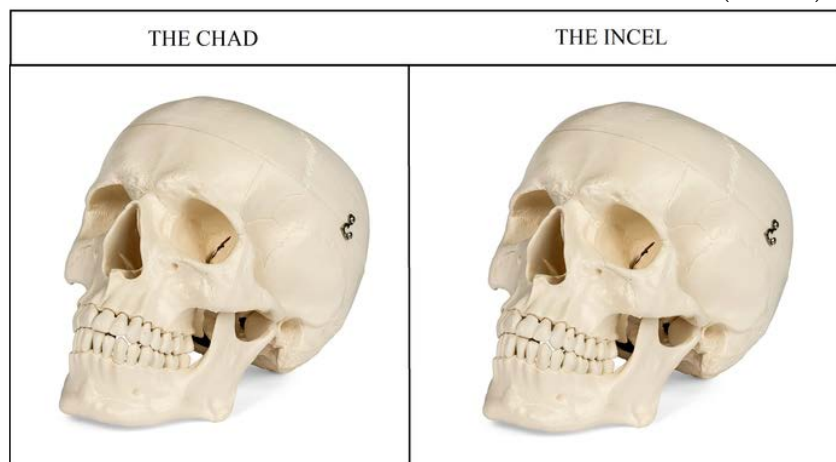
Voorafgaand aan het bekendmaken van de resultaten van het experiment is het belangrijk dat we een beetje duiding geven bij wat frenologie precies is, en hoe het vandaag de dag door incels gebruikt wordt.

Frenologie was een populaire wetenschappelijke discipline in het begin van de 19^e eeuw. De interesse in de vorm van schedels ontstond uit de (correcte) reali-

satie dat de functies die men klassiek toeschrijft aan 'de geest' zich eigenlijk in het brein bevonden en dat verschillende delen van het brein gelinkt zijn aan telkens andere functies. Hieraan werd de foutieve aanname gekoppeld dat de vorm van het brein ons daarom iets moet kunnen vertellen over iemands persoonlijkheid of intelligentie. Later in diezelfde eeuw concludeerden de meeste wetenschappers echter al dat frenologie een pseudowetenschap was, aangezien een groeiende hoeveelheid data aantoonde dat de vorm van de schedel geen enkele impact had op bepaalde functies van het brein en de frenologen zelf over niets een consensus vonden.

FEDORATERRORISME

De incel-beweging ontstond op online fora in de jaren 90 met mensen die het gevoel hadden dat ze geen relatie konden hebben. Ze gaven elkaar dan tips en steun op diezelfde fora. Ondanks deze goede bedoelingen begonnen enkele mensen op deze fora hun seksuele frustraties om te zetten in een vreemde nieuwe politieke ideologie. Deze incels geloofden dat iemands aantrekkelijkheid een objectief meetbare en biologisch bepaalde eigenschap is. Die aantrekkelijkheid kun je bij iedere persoon weergeven op een schaal van één op tien, een schaal die zij het 'decieel' noemen. Incels geloven

dat vrouwen enkel seks willen met zo veel mogelijk mannen die een zo hoog mogelijke score hebben en dat daardoor de 'lagere' mannen geen partners vinden. Die laagste mannen worden zo incels.

Incels vertrekken vanuit deze erg patriarchale en seksistische premisse om een grote variëteit aan denigrerende en vaak zelfs racistische claims te maken. Zo beweren ze dat feminisme het kwaad zelf is, omdat vrouwen, of in de incel-taal: 'femoids', daardoor geen seks meer hebben met 'mannen van hun cijfer' en dat zwarte mensen door hun ras sowieso een lagere score halen.

Maar centraal in hun ideologie staat de claim dat iemands score op het deciel zowel objectief te bepalen als biologisch vastgelegd is. En hier komt frenologie weer in het spel. Incels geloven dat iemands schoonheid vrijwel uitsluitend bepaald wordt door de schedel. Dit is dus een twist die zij geven aan de klassieke frenologische theorie, waarin psychologische eigenschappen werden toegeschreven op basis van de vorm van het skelet. Een incel gelooft dus dat zaken als gedrag, hygiëne, karakter, kleding en zelfs toeval van geen belang zijn als het gaat over aantrekkelijkheid. *It's all about the bones.*

MY SKULL IS BETTER THAN YOURS

Het belang van de schedelstructuur is een zeer breed uitgedokterd systeem in de incel-gemeenschap. Elk kenmerk dat een schedel kan hebben wordt op hun fora beoordeeld op aantrekkelijkheid. Enkele voorbeelden zijn: de grootte van het voorhoofd, de aanwezigheid van een wenkbrauwboog op het hoofd en een fenomeen dat de 'midface ratio' genoemd wordt, ofwel de afstand tussen de ogen en de lippen gedeeld door de afstand tussen de pupillen.

Zo besloten we met een arsenaal aan gestoorde, nauwelijks consistente ideeën over schoonheid en een goede portie

zelfrelativering een experiment te ondernemen en enkele leden van Schamper bloot te stellen aan de theorieën van de

“

Ze geloven dat de staat hun relaties of toch minstens seks zou moeten verschaffen, aangezien vrouwen niet met hen naar bed willen.

incels. We wilden meer bepaald de validiteit van al die moderne frenologie eens testen door onze eigen aantrekkelijkheid te meten ten opzichte van alge-

meen aanvaarde *hotties*. Onze bekende koppen waren **Tom Holland**, **Gal Gadot** en **Margot Robbie**, maar omdat Hollywood niet alle mooie koppen kan bezitten hebben we Vlaams fenomeen en internationaal sekssymbool **Dries Van Langenhove**, er ook maar bijgenomen.

Op basis van een (naar onze mening iets te lang) onderzoek op verscheidene incel-fora vonden we de acht meest voorkomende schedelvereisten, waarmee we onszelf en onze geliefde bekende medemens op elk detail beoordeelden om tot een definitieve score te komen. Deze score op tien, of het weinigzeggende deciel, bepaalt waar wij staan op het spectrum,

dat bestaat uit de 'Chad', de 'normie' en de ware 'incel'. De *Chad*, de gehate vijand van de incel, die met zijn superieure uiterlijk onvermijdelijk elke vrouw die het aandurft zijn blik te trotseren weet te versieren. De *normie* wordt ook geteisterd door de *Chad* maar weigert toch de ware aard van de wereld, of toch de waanwereld van de paranoïde incel, te erkennen. Naast die twee personages is er natuurlijk nog de incel zelf.

Onze opluchting was enorm toen bleek dat zowel tussen de Schamperleden als tussen onze bekende vrienden zich geen enkele incel had weten binnensmokkelen. De meesten van ons zijn gewone 'normies', maar blijkbaar bevinden er

zich ook twee rasechte 'Chads' in ons midden. Opvallender is echter dat de schedels van mensen als Gal Gadot en Tom Holland zeer middelmatig bleken te zijn. Dries Van Langenhove, toch wel één van Vlaanderens bekendste seksiconen, was zelfs maar één schamel puntje verwijderd van een incel-status.

Wij zien alvast slechts twee mogelijke conclusies: ofwel is frenologie nog altijd een pseudowetenschap, die nu gebruikt wordt door een leger incels, ofwel verdienen Schamperredacteurs een plaatsje op de 'Most Attractive People of 2019'-lijst.

Mosquito 101

DOOR NATHAN LAROY & NATHAN PELGRIMS

ILLUSTRATIE: DAPHNE LOCKX

Muggen. Het antwoord op de eeuwenoude vraag: 'Wat als Satan vleugels had?'. Hieronder een snelcursus over die verdampte bloedzuigende beesten met als insteek (humor, lachen toch!) *know your enemy*. We haten ze 's zomers en anders ook, maar het kan nooit kwaad ze eens extra onder de loop te nemen.

THE BASICS

De mug. Slechts enkele millimeters groot, maar toch vermoedelijk 's werelds grootste bron van ergernis. Zo'n 3500 soorten hebben hun Latijnse naam reeds verkregen. Ze terroriseren de aarde al gedurende miljoenen jaren. Zo werden er al fossielen gevonden die naar schatting 130 miljoen jaar oud zijn. Interessant feitje: dergelijke fossielen bevatten soms nog bloedcellen die gebruikt worden voor evolutionair onderzoek. Daarnaast kennen muggen gelukkig wel veel natuurlijke vijanden, waaronder vogels, maar ook verschillende vissen die de watergebonden larven verorberen. De mensenhand slaagt er ook in om veel mugjes naar de hel te sturen en kan gezien worden als de grootste dooddoener van de stekers.

Muggen komen voor in twee geslachten, waarvan alleen de vrouwtjes steken. Zij doen dit omdat ze onder andere eiwitten en ijzer nodig hebben om zich voort te planten. Die zijn overvloedig aanwezig in ons bloed. Bloed is echter niet de belangrijkste energiebron voor vrouwelijke muggen, want net als de mannetjes voeden zij zich aan nectar en gebruiken ze bloed enkel ter bevordering van de fertiliteit. Zo vervullen ze tevens hun natuurlijke rol: pollen verspreiden, reproductie van de eigen soort en dienen als voeding voor roofdieren. Bij benade-

ring zal een vrouwtje een bloedmaaltijd nuttigen om de twee dagen, om vervolgens eitjes te kunnen leggen. De levensduur van muggen is echter niet zo lang - godzijdank. Gesteld dat een mug een natuurlijke dood zou sterven - weinig waarschijnlijk in slaapkamers - dan overleeft een vrouwtje gemiddeld vijftig dagen. Een mannetje slechts tien.

“

Of je ze daarna nu met een vliegenmepper pureert of niet, je blijft achter met een muggenbeet.

Er zijn verschillende soorten muggen die voorkomen in bepaalde klimaten (meer bepaald in tropische of koelere regionen). Je kan dit al gemerkt hebben, aangezien de veranderende klimaatomstandigheden meer en meer muggen naar Europa lokken die normaal enkel in Afrika gedijen. Zij brengen dan soms tropische ziektes mee. Ook niet alle muggen bijten mensen, er bestaan varianten die zich exclusief richten op vogels, reptielen of amfibieën.

Laten we het nu eens hebben over dat

ambetante zoemen: dat geluid wordt veroorzaakt door hun vleugels, die tot wel 600 keer per seconde kunnen slaan. Ver kunnen ze er echter niet mee vliegen, muggen halen immers slechts een afstand van een viertal kilometer. De tijgermug haalt zelfs niet meer dan een slordige honderd meter. Aan de andere kant van het spectrum bevindt zich dan wel een gruwel die tot 160 km kan afleggen. Muggen die samen vliegen zouden soms ook hun vleugelslag synchroniseren. Muzikale irritatie op en top!

ZOEMENDE VAMPIERTJES

Dat muggen ons lange slapeloze nachten bezorgen, is al erg genoeg. Als zo'n mug je echter te pakken krijgt, of je ze daarna nu met een vliegenmepper pureert of niet, dan blijf je achter met een muggenbeet. Wanneer een mug je steekt, zal die tegelijkertijd haar eigen speeksel injecteren. Deze bevat een antistollingsmiddel waardoor het bloed makkelijker opgezogen wordt. De jeukende zwelling wordt veroorzaakt door het immuunsysteem van het slachtoffer, dat zich verzet tegen lichaamsvreemde proteïnen. Deze bevinden zich in het muggenspeeksel. Ons immuunsysteem zal als reactie daarop histamine (multifunctionele organische stof, *red.*) loslaten in de bloedbaan. Enerzijds bevordert het de werking van witte bloedcellen, maar anderzijds veroorzaakt het ook de jeuk en inflammatie.

In West-Europa zijn muggen over het algemeen ongevaarlijk. Elders zijn ze echter dragers van erg gevaarlijke pathogenen, hoofdzakelijk virussen. Bekende gevallen zijn het Zikavirus, Dengue, Westnijl, Malaria en Chikungunya. Een hele resem daarvan is soms onbehandelbaar, heeft geen vaccin en kan in extreme gevallen tot de dood leiden. Zo is het Zikavirus in se onschadelijk, tenzij je zwanger bent. Dan komen geboortedefecten zoals microcefalie (klein hoofdje en hersenschade, *red.*) voor. Dengue is dan weer enkel voorwaardelijk te vaccineren en andere virussen hebben bekende linkers met encefalitis en meningitis (respectievelijk de ontsteking van de hersenen en het hersenvlies). Reisorganisaties wereldwijd raden aan om je steeds op voorhand in te lezen qua voorkomende risico's en indien nodig te vaccineren of andere voorzorgsmaatregelen te treffen, zoals muggennetten of sprays aankopen. Wat moet je dan aanvangen met een muggenbeet? Een eerste hulpmiddel is

ijs. De kou zal de inflammatie minimaliseren en de jeuk doen afnemen. Antihistamines helpen ook, maar die zijn ingrijpend aangezien ze het immuunsysteem zelf beïnvloeden. Hydrocortisone-crème gedurende een korte periode gematigd

“

De mensenhand slaagt er ook in om veel mugges naar de hel te sturen.

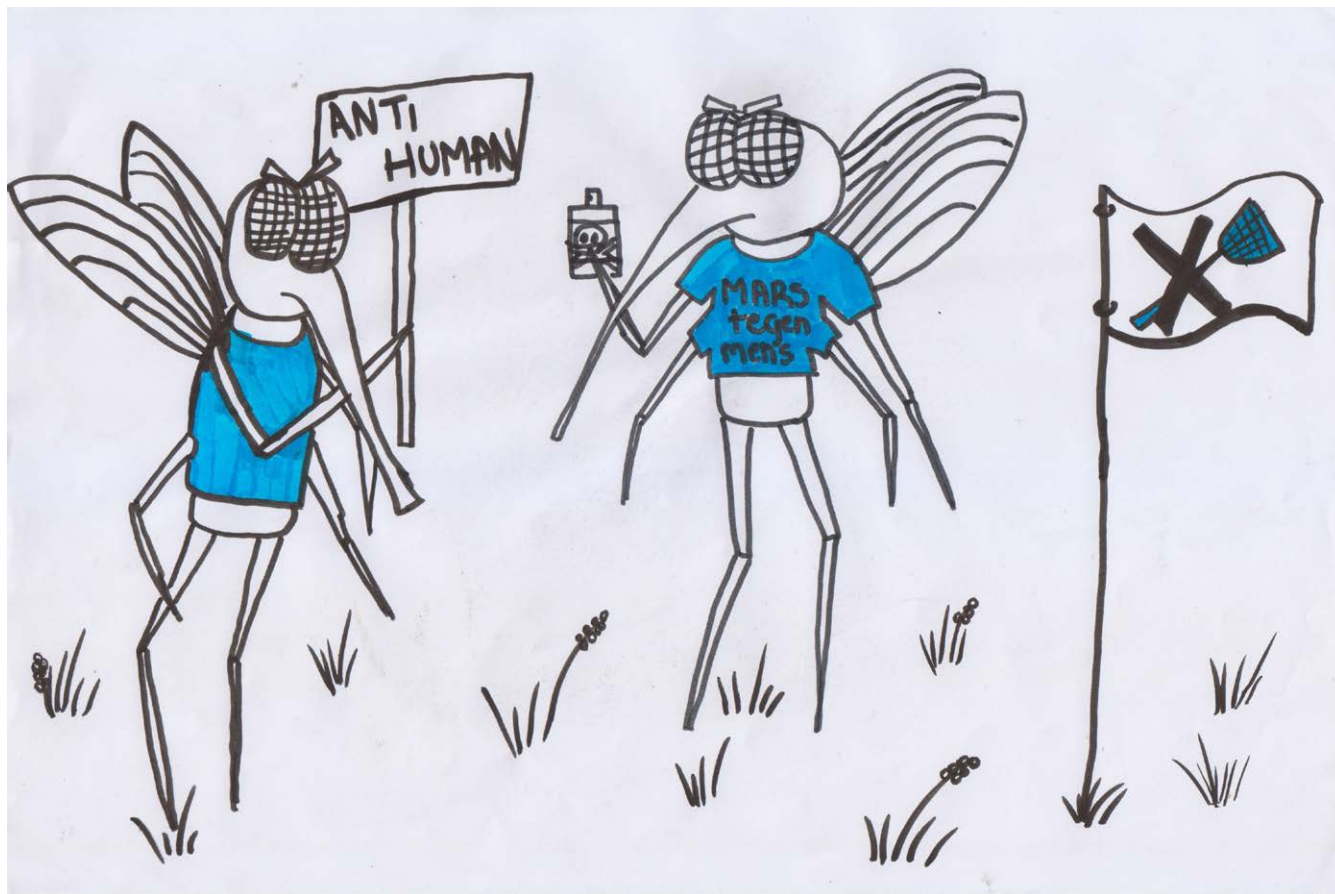
aanbrengen werken ook, maar is soms enkel op voorschrift te verkrijgen en ingrijpend. Er zijn natuurlijk ook meer particuliere behandelingen: honing of sap van aloë vera, haveremoutpap, azijn, tijm en allerhande kruiden en voedingswaren. Een kruisje kerven op de zwelling met je nagels zou de jeuk ook doen verminderen - alhoewel zelfverminking af te raden valt. Wanneer muggenbeten

gepaard gaan met ademhalingsproblemen, netelroos of gezwollen, misselijkheid en dergelijke, zou je best een dokter raadplegen.

IT'S-A ME, MALARIO!

Hoe kan men de mug weghouden, zodat genocides een allerlaatste optie blijven? Citronellakaarsen hebben een afwerend effect, maar dergelijke oliën evaporeren over het algemeen te snel om langdurig te werken. Er bestaan duizenden huisrecepten die muggen zogezegd zouden afweren, maar dergelijke plattelandskennis zal de meeste mensen weinig helpen.

Muggen worden initieel aangetrokken door de CO₂ die we uitademen. Stoppen met ademen is echter geen optie, denken we. Lichaamswarmte en lichaamsgeur oefenen ook een zekere aantrekkingskracht uit op muggen. Het hebben van bloedgroep O, zwanger zijn en bier drinken zouden je ook op de 'muggenschaal' aantrekkelijker maken. Dergelijke zaken niet hebben/zijn/doen zal dan ook maar

een marginaal effect hebben.

'Mugvriendelijke' oplossingen zijn er echter wel. Je armen en benen bedekt houden met lange mouwen en broekspijpen is een no-brainer. Wind creëren met ventilatoren zal het de muggen lastig maken om te landen. Stilstaand water vermijden kan ook hulp bieden, aangezien muggen dat nodig hebben om voort te planten.

En mocht dit alles niet baten, bedenk dan ook dat muggen ons onder andere bijna pijnloze naalden hebben bezorgd en ze eigenlijk nog niet zo lelijk zijn in amberfossielen. Het kan dus slechter.

Help een kind met schoolwerk **Geef kansen aan jezelf en... aan een kind**

Het thuismilieu bepaalt mee de slaagkans van een kind.

Er zijn ouders die niet kunnen lezen of schrijven.
Er zijn ouders die geen Nederlands kennen.
Of ouders zijn zo ziek dat ze hun kind niet kunnen helpen.
Als brugvrijwilliger ga je elke week langs bij zo'n kind.

Je ziet snel resultaat :

Dankzij jouw bezoeken kan het kind blijven op school.

Maak het verschil!

We bieden vier kosteloze workshops om te starten:

Waar? Emile Clauslaan 5, op 200 meter van de Heuvelpoort

Wanneer? op maandagavond 30/9, 7/10, 14/10 en 21/10

Wat? We starten om 19u met een broodje

Meer info en inschrijven op
www.rodekruis.be/gent/brug

helpt
helpen

Advertentie

**"IK KEN HET VERSCHIL
TSSN EEN DRUPPEL EN DRUPAL**

KOM ERBIJ!

**"IK WIL KWALITEITSVOLLE ARTIKELS
DELEN MET MIJN MEDESTUDENTEN**

"IK MAAK MIJN MEMES IN PHOTOSHOP

***schamper*.BE**

"IK ZIE GRAAG CARTOONS IN EEN MAGAZINE

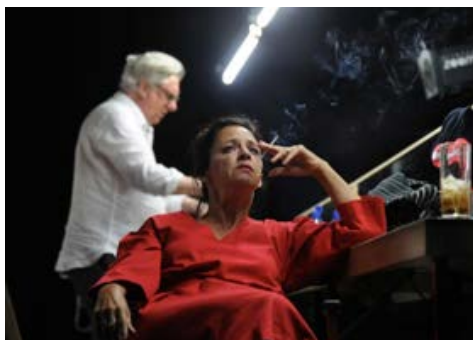
"HET GROENE BOEKJE IS MIJN BIJBEL

INFOSESSIE: 2 OKTOBER, 20U, @DE THERMINAL

by Thomas De Paepe

Advertentie

27/8 - 21/12: WIE IS BANG?

@ NTgent

THEATER – Stukken die voortvloeien uit het befaamde ‘*Who’s Afraid Of Virginia Woolf*’ zijn duidelijk nog lang niet dood. Deze ‘Wie is Bang?’ stroomde uit de geesten van **Koen de Sutter** en **Tom Lanoye** en bevat het bekende concept: twee koppels en een met discussies beladen avond. Maar ook een opmerkelijke nieuwigheid; het tweede koppel is steeds het subject van wisselende interessante thema’s. De cast -met **Els Dottermans** en **Hans Kerckhoffs**- verwent met een smakelijke maar vooral tartende energie.

25/09: Student Kick-Off 2019

@ Sint-Pietersplein

FESTIVAL – Blijkbaar hebben studenten een vitale nood aan een oorverdovende wake-upcall om even te melden dat het academiejaar nu écht begonnen is. Dit in de vorm van de Kick-Off. Niet meteen hoogstaande cultuur, wel een prima excuus om te feesten. Meegeven waar het te doen is, is overbodig, op 25 september zal je immers al vanaf de middag hordes studenten naar het Sint-Pietersplein zien stromen. Op de line-up echoën namen zoals **Regi** en **Ronnie Flex** maar er is zeker ook ruimte om nieuwe klanken te ontdekken.

29/09: Slotdag DOK: SHHT

@ Dok

MUZIEK – De zomerse Dokdagen met hun ongedwongen sfeer beleven stilaan hun zwanenzang en dat doen ze met **SHHT**. De Gentse band beschrijft zichzelf als “*deconstructing deconstruction*”, met muziek die klinkt als ‘*Space Rock*’. Sommigen zouden spreken over een mengsel van punk en elektronische muziek. Maar vooral gek, knettergek. Als je de Belgische band met de meest verwarrende naam wilt leren kennen is hen live kunnen aanschouwen een must. Verwacht geen optreden, verwacht een beleving.

2/10: Art of the Possible

@ Sphinx Cinema

FILM – Als de naam **Marcel Duchamp** geen belletje doet rinkelen dan doet zijn werk ‘*The Fountain*’ (zie afbeelding) dat wellicht wel. Deze documentaire behandelt Duchamps artistieke carrière en de invloed hiervan. Relevante begrippen: readymades, dadaïsme en conceptualisme. Alles is ook nog eens verzorgd met interviews met onder andere **Jeff Koons**, **Marina Abramovic** en **Carolee Schneemann**. Niet te missen als je je kunstkennis wat wilt bijschaven!

Wanneer je publiek een publiek heeft

ECHT BIJNA ALLES: DAAN VAN CAUWENBERGE

EEN ANTHOLOGIE VAN HEDENDAAGS ENTERTAINMENT

Of het nu een canvas, een computerscherm of geluidsgolven zijn: kunst heeft altijd een drager nodig. Maar dat wil ook zeggen dat een nieuw medium ook nieuwe kunst met zich meebrengt. En wij beginnen langzaam als maatschappij in te zien wat het internet betekent voor de relatie tussen een kunstenaar, het kunstwerk en de kunstliefhebber.

De **Harry Potter**boeken worden vaak gezien als een toonbeeld van een werk over vriendschap en tolerantie. Los van het feit dat er behoorlijk wat vraagtekens kunnen geplaatst worden bij hun tolerantie ten opzichte van Sisseltongen (#WakeUpSheeple), stel ik mij ook serieuze vragen bij de vriendschap. Wie bekend is met de Harry Potterboeken zal namelijk weten dat Harry en zijn vriendjes geen twee hoofdstukken kunnen samenleven zonder heftig ruzie te maken. Van **Ron** die boos is op Harry omdat een neonazi zijn naam in een magische beker heeft gestoken, tot **Hermelien** die niet wil toegeven dat katten muizen eten.

Deze erg complexe relaties verbleken echter in vergelijking met de relatie tussen kunstenaars, kunst-consumenten en kunstwerken. Deze relatie is de laatste jaren zelfs nog verder geproblematiseerd door het internet. De kunstconsument is nu vaak ook een producent met een eigen YouTube kanaal of Twitteraccount. En kunstwerken lijken steeds meer een gedeeld goed te zijn dan eigendom van één kunstenaar. Met het gevaar meer vragen te op te roepen dan te beantwoorden volgen nu enkele voorbeelden van de nieuwe kunstrelatie op het internet.

FANDOMS EN DEATH OF THE AUTHOR

De meeste mensen lijken er intuïtief vanuit te gaan dat werken het bezit zijn van de kunstenaar, daarom kan een schrijver copyright hebben op een bepaald nummer of een bepaalde roman. Andere werken worden dan weer als quasi-universeel bezit gezien, zoals sprookjes en mythes. Deze grens is echter vaak helemaal niet zo

“

Het internet heeft de afstand tussen kunstenaar en kunstconsument verkleind

duidelijk en veel werken bevinden zich in een schemerzone. Het nummer 'Hallelujah' werd geschreven door de zanger **Leonard Cohen**, maar werd ondertussen door meer dan driehonderd andere artiesten gecoverd.

Waarschijnlijk heb je wel al eens van een 'fandom' gehoord. Dat is een groep mensen die zich online organiseren rond hun gemeenschappelijke liefde voor een werk. Fandoms beschouwen het werk waar ze allemaal zo op verzot zijn als een soort gemeenschappelijk goed. Een toepassing hiervan is *fanfiction*: verhalen die verder bouwen op het originele

werk van een auteur. Het internet heeft zowel het organiseren van fandoms als het maken en verspreiden van *fanfiction* veel makkelijker gemaakt. Toch was het in de beginjaren van het internet helemaal *not done* om *fanfiction* te maken, en dreigden meerdere auteurs met juridische maatregelen als ze dit soort afgeleide werken zouden vinden. Zoals iedereen ondertussen wel geleerd heeft kun je het internet echter absoluut niet tegenhouden.

Toch heeft de normalisering van *fanfiction* over de jaren heen ook wat artistieke duwtjes gekregen. Eén van de meest opvallende stemmen in dat debat was **J.K. Rowling**, die openlijk toestemming gaf aan haar fans om met haar Harry Potterboeken aan de slag te gaan. De vraag wie ondertussen 'Harry Potter' bezit is echter nog moeilijker

geworden door een paar recente ontwikkelingen. Rowling is onlangs onder vuur gekomen, aangezien zij de gewoonte heeft om zeer uitgebreid te antwoorden op vragen over haar boekenreeks op Twitter. Zij wil die vragen uit een positie van autoriteit beantwoorden. Met deze tweets lijkt ze echter te impliceren dat de Harry Potterboeken uiteindelijk haar bezit zijn, terwijl ze anderzijds haar fans de volledig vrijheid heeft gegeven om hun eigen variaties op haar verhaal te maken.

SHERLOCK FROM YOUR HOMES

Een hele hoop verhalen vertrouwen op *plot twists*: een literair trucje om fris te blijven. Een plot twist is een onverwachte gebeurtenis in een verhaal, die de rest van het verhaal plots in een nieuw perspectief plaatst. Voorbeelden hiervan zijn 'Black Mirror', 'Game of Thrones' en 'Westworld'. De meeste kijkers of lezers zijn dol op deze onverwachte wendingen, aangezien ze zo het gevoel hebben dat het verhaal alle kanten op kan. Sommige online fora zijn ook verzot op plot twists. Mensen organiseren zich hierop om samen afleveringen en films te bespreken en op zoek te gaan

naar aanwijzingen van plot twists die nog in het verschiet liggen. Voor (film) series is dit normaal zeer goed, omdat dit gratis reclame is voor hun product. Maar wat gebeurt er als ze de afloop van je verhaal correct voorspellen?

Dit viel voor in de twee HBO-series 'Game of Thrones' en 'Westworld'. In beide series waren fans erin geslaagd

“

Eén van de actrices, Kelly Marie Tran, werd zodanig bedreigd en online gepest dat ze al haar social media-profielen moest verwijderen

om puur op basis van een hoop *clues* het einde van de reeks grotendeels te raden. De dilemma's waarvoor de schrijvers van die series kwamen te staan, schetsen mooi de problematische relatie tussen kunstenaars en de verwachtingen van de kunstconsumenten. In een wereld waarin het niet helemaal duidelijk is wie kunstwerken bezit en de kunstconsumenten hun mening via het internet zeer duidelijk kunnen laten horen, is het

onduidelijk wat de kunstenaar met die mening moet doen.

Zo lijken er vandaag de dag twee tegengestelde reacties te bestaan. Enerzijds is er '*fan service*', het fenomeen waarbij de makers zich zo veel mogelijk aanpassen aan de wens van de consument. Een goed voorbeeld hiervan is 'Game of Thrones', waarin *fan favourites* na een paar seizoenen onsterfelijk werden. Een andere, omgekeerde reactie is om (al dan niet opzettelijk) het omgekeerde te doen van wat fans verwachten. Een voorbeeld hiervan is de laatste Star Warsfilm, 'The Last Jedi', waar de regisseur zich bewust heeft afgezet tegen de verwachtingen van kijkers.

F(R)ICTIE

De meeste grote kunstliefhebbers zullen in het bovenste voorbeeld waarschijnlijk 'The Last Jedi' toejuichen om tegen de wil van de consument in een origineel werk te maken. Maar uit de reactie op 'The Last Jedi' blijkt een laatste problematische aspect van ons hedendaags entertainment. Het internet heeft de afstand tussen kunstenaar en kunstconsument verkleind, waardoor de grenzen tussen fictie en realiteit soms wat vervagen. De fanbase van Star Wars, die 'The Last Jedi' niet zo leuk vond, heeft meerdere doodsb bedreigingen gestuurd naar de regisseur. Eén van de actrices, **Kelly Marie Tran**, werd zodanig bedreigd en online gepest dat ze al haar social mediaprofielen moest verwijderen. Een ander voorbeeld zijn de fans van 'Game of Thrones', die het laatste seizoen zo slecht vonden dat ze een petitie startten om het opnieuw te laten maken.

NACHT VAN DE VERBEELDING

4 oktober

Tijdens de nacht van vier op vijf oktober wordt artistiek Gent ingepalmd door allerlei creatieve types. Dit alles zal zich afspelen in S.M.A.K., Museum van Schone Kunsten (MSK), de Floraliënhall, Plantentuin en nog veel meer. Naar verluidt kun je hier slam philosophy tot techno-flamenco verwachten. Wat dat precies is, laten we voorlopig nog aan de verbeelding over! De kunstzinnigen onder ons kunnen ook hun eigen werk indienen via zelfgemaakte affiches, om zo een plaatsje in een museum te veroveren.

STUDENT KICK-OFF

25 september

De Kick-Off is de start van het nieuwe jaar voor iedere Gentse student. Op deze ene avond kunnen alle studenten nog één keer hun festivalzomer herbeleven op het Sint-Pietersplein en zich distantiëren van de harde realiteit dat ze nu toch echt wel weer gaan moeten beginnen studeren. De studenten met herexamens kunnen dan weer nostalgisch terugdenken aan de tijd dat er momenten waren in hun leven waarop ze niet moesten studeren.

Ook dit jaar komen er weer een hele resem artiesten, zoals Regi, Ronnie Flex & Deuxperience en Chackie Jam. Al weten wij ook wel dat de meeste studenten stiekem enkel zullen komen voor de zeemzoete klanken van Gestapo Knallmuzik en DJ YOLOTANKER.

Een cultuurevenement

HET JAAR VAN VAN EYCK

In Gent wordt 2020 het jaar van Van Eyck. Deze zeshonderd jaar oude kunstenaar, bij de meeste studenten vooral bekend als 'die-gast-die-dat-schilderij-gemaakt-heeft-waar-ze-ooit-eens-een-les-esthetica-over-hebben-gekregen', vormt voor één jaar het culturele middelpunt van Gent. De reden? Het MSK stelt vanaf februari 2020 de grootste collectie Van Eyck-werken ooit tentoon. Dat was geen al te makkelijke opdracht, aangezien er niet zo veel werken meer zijn van de middeleeuwse kunstenaar.

Het hele jaar zal dus gevuld worden met aan Van Eyck gerelateerde activiteiten. Zo zal je niet alleen de collectie kunnen bewonderen in het MSK, maar zal in de Sint-Niklaaskerk bijvoorbeeld 'Lights on Van Eyck' te bezichtigen zijn. Dat is een digitale en muzikale herinterpretatie van zijn belangrijkste werk, 'Het Lam Gods'. Maar het blijft niet beperkt tot kunst, ook de sportfanaten onder ons mogen zich gelukkig prijzen. Op 29 maart vindt de eerste Van Eyck-marathon plaats. Wij rekenen er alvast op dat ons Lam Gods, rector Rik Van de Walle, zal meelopen, aangezien die niet bang is voor een marathon meer of minder.

DE KOTROUTE

Datum nog onbekend, maar zal worden bekend gemaakt via sociale media.

De kotroute is een kunstevenement voor studenten, door studenten. Gedurende één nacht worden de koten van enkele barmhartige Samaritanen omgetoverd tot kleine musea, waar de werken van studenten met een creatieve passie worden tentoongesteld. De ideale gelegenheid om te gaan genieten van mooie kunst door een nog onbekende leeftijdsgenoot, en misschien ook om alvast een kijkje te gaan nemen in een mogelijk kot.

Als je zelf jouw kot wil aanbieden als locatie voor de route of graag je eigen kunst zou ophangen, kun je nog altijd de organisatie van de Kotroute contacteren via sociale media.

MUSEUMNACHT

5 december

Op de museumnacht gooien de grote Gentse musea gezamenlijk hun deuren open, zodat iedereen een nacht lang gratis van alle kunst en kennis kan genieten. Een staaltje opendeurpolitiek dat Theo Francken een hartaanval zou bezorgen. Wij kunnen alle studenten niet genoeg aansporen om deze avond de straten van de Overpoort, of misschien realistischer hun luie zetel met Netflix, in te ruilen voor de gezellige gangetjes van het Design Museum, S.M.A.K. of één van de andere deelnemende musea.

voor iedere wannabe kunststudent

DOOR ELISE MAES & DAAN VAN CAUWENBERGE

DEMOCRAZY

Niet alleen studenten pendelen, ook muziekclubs zitten soms zonder kot. Bij Democrazy kan je voor een democratische prijs overal in Gent concerten bekijken. Deze rondreizende muziekclub speelt onder andere in de Vooruit, Charlatan, Kompas Klub, NTGent en KASKcinema. Hier kan je de komende maanden oude bekenden als The Van Jets en Black Box Revelation bewonderen. Maar ook voor Brihang en Merol, bekend van 'Houd je bek en bef me', kan je bij Democrazy terecht.

CINEMA'S

Voor wie regelmatig een filmpje meepikt, maar zich verzet tegen de cinemamonopolies zijn er twee opties in Gent. Stap de Studioskoop aan het Sint-Annaplein binnen om zowel oude als nieuwe films te bekijken in een eerder huiselijke sfeer, of begeef je naar de Sphinx, gelegen op de Korenmarkt, tegenover alle Spaanse toeristen. Voor de conformisten onder ons is er de Kinopolis, waarbij je je gegevens kan verkopen voor studenten-korting en veganistische snoepjes kan verorberen. Voor studenten die krap bij kas zitten: als je krantjes van de Studioskoop rondbrengt in de stad kan je gratis tickets krijgen!

THEATERS

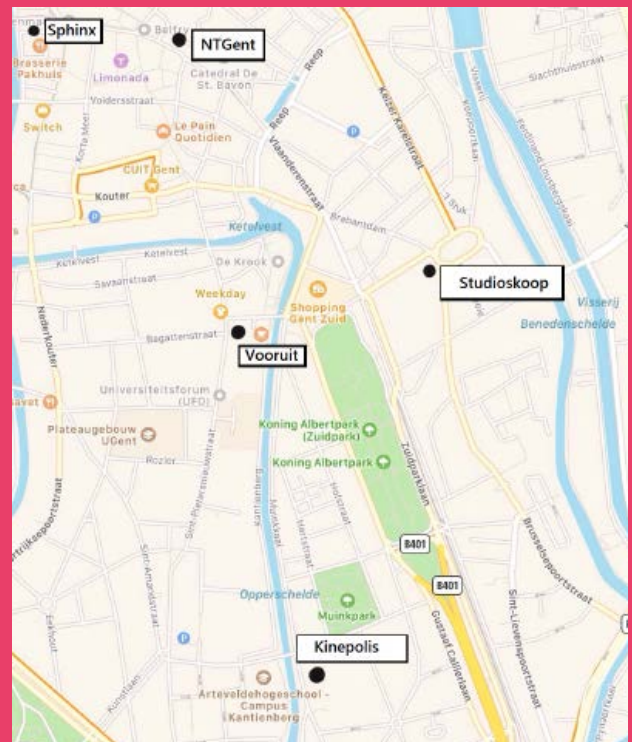
De Nederlandse toneelschrijver Vondel staat erom bekend te hebben gezegd dat de wereld een schouwtoneel is. Een slinkse poging van Vondel om geen zalen meer te moeten zoeken voor zijn stukken, maar helaas is het nog steeds de norm om toneelstukken in gebouwen op te voeren. Ook Gent heeft daarom een hele reeks theaters te uwer beschikking gesteld. Loop verloren in de sites van NTGent, Campo en Vooruit om uzelf voor de dilemma's van de kunstwereld te zetten. U kunt zichzelf ook direct een abonnement aanschaffen en alles bekijken.

MAY DAY MAY DAY FESTIVAL

3 mei tot 5 mei

Hét festival voor kunststudenten. Omdat dit evenement palin onze blok valt, is dit de ideale gelegenheid voor mensen die houden van herexamens! Tijdens deze driedaagse komen kunststudenten uit verschillende steden en een brede hoeveelheid studierichtingen samen om met elkaar in dialoog te gaan en tot nieuwe ideeën en werken te komen. Hierbij breken ze niet alleen maar uit hun schoolmuren, maar ook los van de restricties die sommigen aan kunst proberen op te leggen. Ze experimenteren er met performances, live paintings, projecties op bizarre plekken of ideeën die onder geen enkele noemer thuis te brengen zijn.

Tijdens die drie dagen is iedereen welkom om de studenten van dichtbij te komen volgen. Het ideale moment om de kunstenaars van morgen aan het werk te zien.

Parasite

DOOR NICKY VANDEGHINSTE

'Parasite', 'Gisaengchung' in het Koreaans, won op het filmfestival in Cannes dit jaar de Gouden Palm en heeft zich al opgewerkt naar een plekje in de top 100 van IMDb. Lofzangen alom, maar de gemiddelde student zal zich misschien niet naar de cinemazalen reppen om te genieten van een Zuid-Koreaanse komische thriller. Laat me toch één ding zeggen aan die gemiddelde student: u bent verkeerd. Ga naar uw dichtstbijzijnde cinemazaal, nu.

De film toont de verhouding tussen twee gezinnen. De focus ligt op het gezin **Kim**, dat in armoedige toestanden leeft in een klein kelderappartement. Zoon **Ki-Woo** wordt op een dag benaderd door een vriend met de vraag of hij zijn job wil overnemen. Dat Ki-Woo geen hoger diploma heeft en dus helemaal niet gekwalificeerd is om bijlessen Engels te geven aan de familie **Park** is geen bezwaar. Met wat photoshopkunsten is dat zo gefikst. Eens hij de smaak te pakken heeft, wordt ook zus **Ki-Jung** binnengeloodst als kunsttherapeute. De chauffeur wordt vakkundig buitengewerkt om plaats te maken voor vader **Ki-Taek** en hetzelfde gebeurt met de meid voor moeder **Chung-Sook**.

In se bestaat de familie Kim uit oplichters. De Parks hebben ook niets gedaan dat het lokken van deze parasieten rechtvaardigt, maar toch wekt dit scenario om zeer andere redenen wrange gevoelens op. Het contrast tussen de armoede waarin het ene gezin leeft en de overvloedige rijkdom van het andere wordt nooit expliciet uitgesproken, maar is wel merkbaar in alle

aspecten. De settings waarin de personages zich bevinden zijn voor verhaal en thematiek haarfijn uitgekend.

De opbouw van de film is luchtig. De voorstelling van het gezin Kim en het gezin Park gebeurt gemoedelijk. Na een tijdje is de kijker ontspannen. De lachmomenten volgen elkaar op. Toch is er steeds het onderliggende gevoel dat er iets niet klopt. Wanneer de film net iets te lang lijkt te duren komt het keerpunt. Langzaam aan sluipt een toonverandering het verhaal binnen. Een lach wordt spanning. Onbewust ontsnapte een 'What the fuck' mijn lippen.

Deze sociale commentaar over breuklijnen die de details van het dagelijks leven binnensluipen grijpt je naar de keel op de momenten dat je het minst verwacht. Als opvolging voor zijn kwaliteitsvolle 'Okja', leverde regisseur **Bong**

Joon-ho iets af dat waarschijnlijk in de filmgeschiedenis zal blijven plakken. Een avondje film dat bij velen zal blijven nazinderen, zowel voor de fans van pure thrillers en komedies als bij hen die echt op zoek zijn naar de *mindfuck*film.

Passie Voor Film

Studio Skoop,
het kloppende Gentse filmhart
5 cinemazalen en een vree wijs filmcafé

Bekijk Auteurs- en Wereldfilms
in de beste omstandigheden:
digitale cinema in een uniek kader!

Studio Skoop

'Parasite' van Bong Joon-ho

FOTO

Tinariwen

een biografie
door Vincence De Gols

Tinariwen is het meervoud van *ténéré*, Tamasheq voor 'woestijn'. Het ensemble had dus evengoed 'The Desert Boys' kunnen heten, maar de Touaregmuzikanten dragen met deze benaming net een zwaarbeladen geschiedenis met zich mee. Met het verschijnen van hun negende album 'Admadjar' eerder deze maand, wordt het tijd voor hen bij wie de naam nog geen belletje doet rinkelen, om van onder hun steen te kruipen.

De groep rond **Ibrahim Ag Alhabib** ontpopte zich geleidelijk aan tot het huidige wereldbekende collectief, maar een rimpelloos succesverhaal kan je Tinariwen bezwaarlijk noemen.

OVER LIJDEN EN STRIJDEN

Ag Alhabib zag als vierjarige jongen zijn vader reeds geëxecuteerd worden tijdens de Toearegopstanden in Noord-Mali. Tijdens zijn verblijf in een vluchtelingenkamp in Algerije verliet hij samen met andere jongeren, latere groepsleden, vaak het kamp om verderop muziek te spelen. De jongens accepteerden in 1980 de militaire oproep van **Muammar al-Gaddafi** en streden vijf jaar later opnieuw mee met de Toeareg in Libië, waar ze de andere muzikanten leerden kennen.

De groep slaagde er, ondanks de omstandigheden, in om tijdens die periode muziek op te nemen en dat helemaal gratis, voor al wie hen een lege cassette bezorgde. In 1990 vochten ze een laatste keer mee tegen de regeringstroepen, waarna de groep besloot om zich nog uitsluitend op muziek te focussen. Ze reisden enkele kleinschalige festivals af, waarna grotere evenementen volgden, zoals Roskilde en ook het Belgische Sfinks Festival.

BERBERSE SOUND, BARBAARSE BACKGROUND

Tinariwen omschrijft hun sound met de term *assouf*, 'nostalgie' in het Nederlands; een mix van elektrische gitaren met onderhuidse rock en blues en het traditionele geluid van Toearegmuziek. Dat laatste herken je aan twee typische instrumenten uit deze stijl: de *anzad*, een eensnarige viool, en

de *tende*, een soort drum bedekt met geitenvellen. Dat elektrische gitaren en een pentatonische sound verweven zitten in muziek die men in de Westerse wereld minder goed kent, zorgt ervoor dat Tinariwen toch zeer herkenbaar klinkt. Qua *sound* en ritme lijkt *assouf* dan wel in lijn met de traditionele Toearegmuziek te liggen, de inhoud verschilt echter enorm. In hun teksten beschrijven ze geen helden uit het verleden, maar spreken ze over de huidige, schrijnende situatie van hun thuisland. Een grote (r)evolutie die breekt met de schrijfstijl vanouds. Mensen die tijdens de opstanden Tinariwen beluisterden, hoorden over die tragische realiteit die net brandend actueel was. De parallel met blues wordt

dan ook vooral getrokken op vlak van teksten, de beide genres vertellen over de verschrikkelijke omstandigheden van die thuishavens.

DE GROOTSTE FAMILIE

De bezetting van Tinariwen is, met uitzondering van een paar vaste groepsleden, een collectief dat nooit constant blijft. "Één grote familie", zegt Ag Alhabib er zelf over. En die familie heeft zich de laatste jaren ook internationaal sterk uitgebreid. Zo werkten ze voor 'Elwan' samen met **Alain Johannes**, gitarist van

Queens of the Stone Age, en hoor je

op 'Admadjar' ook duizendpoot **Warren Ellis**, rechterhand van **Nick Cave**. In het programma 'Off the Record' biechtte **Trixie Whitley** zelfs op 'Emmaar' als inspiratie te gebruiken voor haar eigen gitaarspel. Best een aardig palmares tot nog toe.

Dat je het laatste nog niet gehoord hebt van Tinariwen, is zeker. Figuurlijk dan, want hun laatste album heb je hopelijk wél al volledig beluisterd.

LIEGENDE SAMSON

Dag Gertje

DOOR JAN EMIEL CORDEELS
SAMSON: DAAN VAN CAUWENBERGE

Ik ben zo heel heel verdrietig zo omdat ik ontdekt heb dat we uit elkaar gegaan zijn zo. Blijkbaar is onze 'laatste show' effectief de laatste en is dit dus geen misplaatste marketingstunt van jou zo. Na dertig jaar alles gedeeld te hebben, behalve die rosse van K3, dwing je mij zo met lede ogen toe te zien hoe je jezelf belachelijk maakt in je nieuwe leventje als miljonair, playboy en middelmatige talkshowhost. Je bent veranderd Gertje, ik herken je zo niet meer zo. Je ziet ons niet meer staan en als we eerlijk zijn voelen wij ons uitgesloten. Wij, als in al je vrienden, degene die er zo mee voor gezorgd hebben zo dat je de Mr. Monopoly van de kindertelevisie bent. We hebben je carrière van de grond gekregen, wij niet jij. Want laten we eerlijk zijn Gertje, jij was de Garfunkel bij mijn Samson, euh ik bedoel Simon zo. Maar ik ben zo bereid zo hé, om je terug te nemen. Want wij zijn, in tegenstelling tot al die andere kinder-series, wel nog relevant. Maar goed, ik begrijp dat je zo ouder en matuurerder geworden bent en je je houterige acteren voor een uitdagender publiek wil brengen zo. Dus ik wil wel wat tegemoetkomingen doen zo, zodat onze reünie van twee kanten komt. Ik denk zo stil in

mijn hoofd hé, dat die talkshow 'Gert Late Night' mag blijven zo, mits wat kleine aanpassingen. Een enthousiaste maar vervelende sidekick hadden we al in onze oude show in de vorm van meneer Van Veel-luizen. Die heeft natuurlijk ook het voordeel dat hij veel meer erotiek en passie aan dat intieme segment met het gesprek in bed zou toevoegen. Ik zie dus eigenlijk niet in waarom James Cooke zou blijven. Jouw outfit zal ook anders moeten, want zonder dat iconische rode hemd-je zo ben je gewoon een van de vele celebrities met een te groot salaris en een boot, denk ik zo. Maar de show kan natuurlijk wat moderner, dus om het politiek relevanter en actueler te maken kunnen we het rode misschien vervangen door een bruin hemd. Over politiek gesproken: waarom wagen we ons gewoon niet in de politiek zoals zo veel bekende Vlamingen met tanende bekendheid? Met jouw miljoenen en mijn jarenlange politieke ervaring als naaste adviseur van Meneer De Burgemeester kunnen we perfect een eigen partij oprichten. Of als onafhankelijke kandidaten opportunistisch een andere partijlijst gaan trekken is ook altijd mogelijk. Samson en Gert schaduwmeesters, wat denk je ervan? Moa seg Bobientje zegt mij nu zo dat het schaduwpremiers is zo. Zie je wel dat we elkaar nodig hebben? Ik heb jou nodig want anders ben ik maar een lelijke analfabete hond en jij mij om je gebrek aan talent te verbergen. Ik hoop dat we elkaar snel weerzien en nog meer geld kunnen verdienen zo.

Heel heel heel heeeel veel groetjes,

Samson De Hond

DE SOCIAAL SUÏCIDALE STUDENTJES DE EERSTE SCHOOLDAG

Rokers halen opgelucht maar moeizaam adem

Na jaren onderhandelen slaagde studentenvereniging Briké er eindelijk in een vergunning te bemachtigen voor een atypische, maar volgens hen broodnodige aula.

“Nu de rechten van rokers de laatste jaren heviger beknot werden, leek het ons nodig om te luisteren naar de noden van rokende studenten. Daarom kunnen studenten vanaf volgend jaar les volgen in een aula waar je binnen kunt roken. Ook door proffen werd dit enthousiast onthaald!”, vertelt **Lola Claas**, de praeses van Briké, bij iedere

zin plukkend van een nieuwe saf.

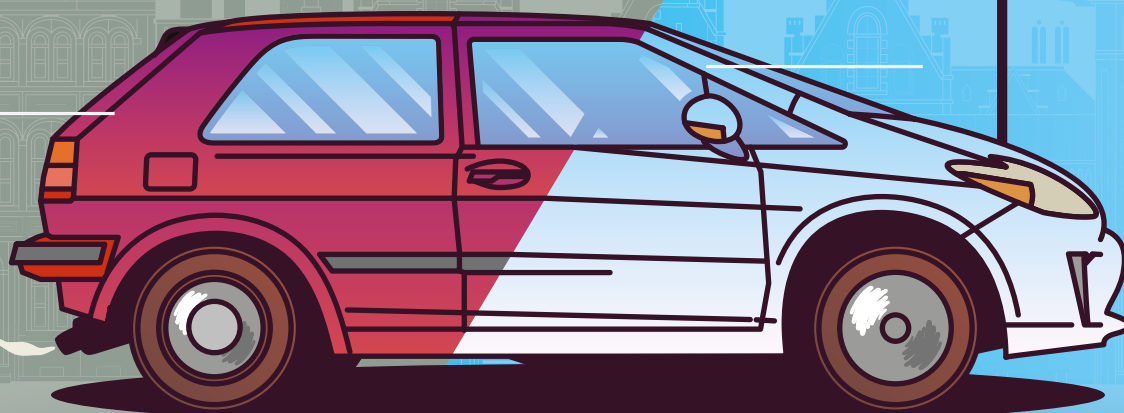
Het waren de organisatorische argumenten die de UGent uiteindelijk overstag deed gaan. Een anonieme medewerker vertelt: “Uit onderzoek bleek dat van de studenten die te laat aankomen in de les 42% nog snel ‘een safke wou roken’. Ook sommige proffen wijten slechte onderwijsbeoordelingen aan hun gemis van sigaretten. Drie uur les-geven is ook voor hen lang, hoor. Bovendien besteden proffen hun pauzes meestal aan uitzoeken waarom dat ene filmpje nu weer niet werkt (36% van de gevallen),

of waarom die lesopnames zonder beeld en geluid zijn (18%). We hebben ingezien hoe cruciaal een rooklokaal is, en hebben alle vertrouwen in het goede werk van Briké.”

Op Facebook verscheen ondertussen al een ‘Mars tegen roken’, maar dat evenement werd op het laatste nippertje geannuleerd toen de organisator al rokend werd gesignaleerd, wat voor verdeeldheid zorgde binnen de anti-rokersbeweging.

De eerste smokers-friendly aula zal aan de Blandijn te vinden zijn.

gent:

Lage-emissiezone Gent vanaf 1 januari 2020

Met de auto naar de les of je kot?

Check eerst
www.lez2020.gent